

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (ötödik tanács)

2024. július 17.*

„Dokumentumokhoz való hozzáférés – 1049/2001/EK rendelet – A Bizottság és a gyógyszeripari társaságok között a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésére kötött előzetes beszerzési megállapodások és beszerzési megállapodások – A hozzáférés részleges megtagadása – A harmadik felek kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivétel – Indokolási kötelezettség – A hivatkozott érdek sérelmének előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló veszélye – A megfelelő ügyintézés elve – A véleménynyilvánítás szabadsága”

A T-689/21. sz. ügyben,

Margrete Auken,

Tilly Metz,

Jutta Paulus,

Emilie Mosnier, Michèle Rivasi örököseként,

Kimberly van Sparrentak

(képviseli őket: B. Kloostra ügyvéd)

felperesek

az **Európai Bizottság** (képviselik: G. Gattinara és A. Spina, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen,

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács),

tagjai: J. Svingens elnök, C. Mac Eochaidh (előadó) és J. Martín y Pérez de Nanclares bírák,

hivatalvezető: S. Spyropoulos tanácsos,

tekintettel az eljárás írásbeli szakaszára, különösen:

– a Törvényszék Hivatalához 2021. október 22-én benyújtott keresetlevélre,

* Az eljárás nyelve: angol.

- a Bizottság által előterjesztett és a Törvényszék Hivatalához 2022. február 22-én benyújtott, okafogyottság megállapítása iránti kérelemre,
- a 2022. március 2-i végzésre, amelyben a Törvényszék bizonyításfelvétel keretében arra kötelezte a Bizottságot, hogy teljes egészében nyújtsa be azokat a megállapodásokat, amelyekhez részben megtagadta a hozzáférést,
- a felpereseknek a Törvényszék Hivatalához 2022. március 22-én, illetve április 21-én benyújtott, az okafogyottság megállapítása iránti kérelemre vonatkozó észrevételeire és kiigazítási beadványra,
- a 2022. május 31-i végzésre, amelyben a Törvényszék úgy határozott, hogy az okafogyottság megállapítása iránti kérelemről az eljárást befejező határozatban dönt,
- a Bizottságnak a Törvényszék Hivatalához 2022. július 22-én benyújtott, a kiigazítási beadványra vonatkozó észrevételeit tartalmazó ellenkérelmére,
- a Törvényszék Hivatalához 2022. október 21-én, illetve december 16-án benyújtott válaszra és viszonzválaszra,

tekintettel a 2023. október 17-i tárgyalásra, amelyen a felperesek elálltak a hallgatólagos határozat megsemmisítésére irányuló kereseti kérelemtől,

tekintettel M. Rivasi 2023. november 29-én bekövetkezett halálára,

tekintettel arra, hogy E. Mosnier, M. Rivasi örököseként, a Törvényszék Hivatala felé 2024. február 26-án jelezte, hogy folytatni kívánja az eljárást,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az EUMSZ 263. cikkén alapuló keresetükkel a felperesek, Margrete Auken, Tilly Metz, Jutta Paulus és Kimberly van Sparrentak európai parlamenti képviselők, valamint Emilie Mosnier, édesanyja, Michèle Rivasi (elhunyt) európai parlamenti képviselő örököseként, az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet (HL 2001. L 145., 43. o.; magyar nyelvű különkiadás 1. fejezet, 3. kötet, 331. o.) 4. cikke alapján hozott 2022. február 15-i C(2022) 1038 final bizottsági határozat megsemmisítését kérik, amely részleges hozzáférést biztosít számukra a Bizottság és az érintett gyógyszeripari vállalatok között a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésére kötött előzetes beszerzési megállapodásokhoz és beszerzési megállapodásokhoz (a továbbiakban: megtámadott határozat).

I. A jogvita előzményei

- 2 2020. április 14-én az Európai Unió Tanácsa elfogadta az (EU) 2016/369 rendelet szerinti szükséghelyzeti támogatás működésbe léptetéséről, valamint az említett rendelet rendelkezéseinek a Covid19-járványra tekintettel történő módosításáról szóló (EU) 2020/521 rendeletet (HL 2020. L 117., 3. o.). E rendelettel a Tanács működésbe léptette az Unión belüli

szükséghelyzeti támogatás nyújtásáról szóló, 2016. március 15-i (EU) 2016/369 tanácsi rendelettel (HL 2016. L 70., 1. o.) létrehozott szükséghelyzeti támogatást mint azon intézkedések egyikét, amelyek lehetővé teszik az Európai Unió egésze számára a Covid19-világjárvánnyal kapcsolatos válság kezelését a szolidaritás szellemében, figyelembe véve a vírus gyors terjedése által okozott korlátozásokat, és mivel e terjedésnek és következményeinek transznacionális jellege és kiterjedése átfogó választ igényel.

- 3 2020. június 17-én a Bizottság közzétette „A Covid19-oltóanyagokra vonatkozó uniós stratégia” című közleményt [COM(2020) 245 final]. Ez a Covid19 elleni oltóanyagok kifejlesztésének, gyártásának és alkalmazásának felgyorsítására irányuló stratégia két pilléren nyugodott. Az első arra irányult, hogy a 2020/521 rendelettel működésbe léptetett Szükséghelyzeti Támogatási Eszköz keretében az oltóanyaggyártókkal kialakított előzetes beszerzési megállapodások révén biztosítsa az EU-ban az oltóanyag megfelelő mennyiségű előállítását, és ezáltal a tagállamok kielégítő ellátását. A második arra irányult, hogy az uniós szabályozási keretet hozzáigazítsa az akkori helyzet sürgősségéhez, és kihasználja a meglévő szabályozási rugalmasságot az oltóanyagok fejlesztésének, engedélyezésének és rendelkezésre bocsátásának felgyorsítása érdekében, az oltóanyagok minőségére, biztonságosságára és hatékonyságára vonatkozó előírások betartása mellett.
- 4 A Bizottság szerint a javasolt keret olyan „biztosítási kötvényhez” hasonlatos, amely a gyógyszeriparra háruló kockázat egy részét a hatóságokra hárítja, cserébe pedig méltányos és megfizethető hozzáférést biztosít a tagállamoknak a majdani oltóanyaghoz.
- 5 A Bizottság elnökének és főtitkárának címzett 2021. január 20-i levelében, amelyet másnap GESTDEM 2021/0389 hivatkozási számon iktattak, hat parlamenti képviselő (a továbbiakban: hat képviselő), köztük az öt eredeti felperes, az 1049/2001 rendelet alapján hozzáférést kért „a Bizottság és a gyógyszeripari vállalatok között a COVID19 elleni oltóanyagok beszerzése céljából kötött különböző szerződésekhez – előzetes beszerzési megállapodásokhoz” (a továbbiakban: első kérelem). A kérelem pontosította, hogy a hat képviselő tudomása szerint már aláírták a megállapodásokat az AstraZeneca, a Sanofi-GSK, a Johnson and Johnson, a BioNTech-Pfizer, a CureVac és a Moderna társasággal, így a kérelem az említett megállapodásokra, valamint a kérelem időpontját követően megkötendő, így például a Novavaxszal előírányzott megállapodásokra vonatkozott.
- 6 2021. március 11-i levelében a Bizottság Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóságának főigazgatója tájékoztatta a hat képviselőt, hogy nyolc, az első kérelemnek megfelelő dokumentumot azonosított, nevezetesen hat előzetes beszerzési megállapodást és két beszerzési megállapodást. Jelezte, hogy internetes oldalakon nyilvánosságra hozta az említett előzetes beszerzési megállapodások közül háromnak, nevezetesen az AstraZenecával, a Sanofi-GSK-val és a CureVac-kal kötött megállapodásoknak a szerkesztett változatát, és hogy folytatja a fennmaradó dokumentumok értékelését, valamint az érintett harmadik felekkel a nyilvánosságra hozatalra vonatkozó döntések meghozatala érdekében folytatott egyeztetéseket.
- 7 2021. június 9-i levelében az Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóság főigazgatója tájékoztatta a hat képviselőt, hogy az első kérelemre válaszul részleges hozzáférést biztosítottak kilenc, a kérelem hatálya alá tartozóként azonosított dokumentumhoz, nevezetesen a fenti 6. pontban említett nyolc dokumentumhoz, valamint egy, a Pfizer-BioNTechkel kötött kiegészítő beszerzési megállapodáshoz. Jelezte, hogy az említett dokumentumok szerkesztett változatait egy internetes oldalon tették közzé, és hogy a szerkesztett részeket az 1049/2001 rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában, 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében, illetve

4. cikke (3) bekezdésének első albekezdésében előírt, az egyén magánéletének és sérthetetlenségének védelmére, a kereskedelmi érdekek védelmére, valamint az intézmények döntéshozatali eljárásának védelmére vonatkozó kivételek alapján takarták ki.

- 8 2021. június 30-i, másnap iktatott levelében a hat képviselő az 1049/2001 rendelet 7. cikkének (2) bekezdése alapján megerősítő kérelmet nyújtott be, amelyben azt kérte, hogy a Bizottság vizsgálja felül álláspontját a kilenc azonosított dokumentum tekintetében, és azokat teljes egészében tegye hozzáférhetővé, kivéve az említett rendelet 4. cikke (1) bekezdésének b) pontjában előírt, az egyén magánéletének és sérthetetlenségének védelmére vonatkozó kivétel hatálya alá tartozó részeket (a továbbiakban: megerősítő kérelem). Ebben többek között arra a körülményre hivatkoztak, hogy 2020 decembere és 2021 áprilisa között a közösségi hálózaton és a médián keresztül kiszivárogtatták az összes előzetes beszerzési megállapodásban feltüntetett árakat, valamint az AstraZenecával, a Pfizer-BioNTechel és a Modernával kötött előzetes beszerzési megállapodások teljes változatát.
- 9 A Bizottság Főtitkársága 2021. augusztus 13-án tájékoztatta a hat képviselőt arról, hogy a megerősítő kérelmükre még mindig nem tud válaszolni. Ebben az időpontban a megerősítő kérelemre adott válasz hiánya az 1049/2001 rendelet 8. cikke (3) bekezdésének megfelelően az említett kérelmet elutasító hallgatólagos határozatot keletkeztetett.
- 10 2022. február 15-én, az érintett gyógyszeripari vállalkozásokkal (a továbbiakban: érintett vállalkozások) az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően folytatott egyeztetést követően a Bizottság elfogadta a megtámadott határozatot. E határozatban az szerepel, hogy a megerősítő kérelem értékelése során a Bizottság Főtitkársága újból megvizsgálta az Egészségügyi és Élelmiszerbiztonsági Főigazgatóság által az első kérelemre adott választ, és hogy ezen új vizsgálatot követően tizenhárom dokumentumot azonosítottak a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelem körébe tartozóként, mégpedig a fenti 7. pontban említett kilenc dokumentumot, valamint négy további dokumentumot.
- 11 A megtámadott határozatban a Bizottság így részleges hozzáférést biztosított a következő dokumentumokhoz (a továbbiakban együttesen: szóban forgó megállapodások):
- a Bizottság és az AstraZeneca között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2020)4849918, a továbbiakban: 1. dokumentum);
 - a Bizottság és a Sanofi-GSK között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2020)5034184, a továbbiakban: 2. dokumentum);
 - a Bizottság és a Janssen Pharmaceutica között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2020)5806059, a továbbiakban: 3. dokumentum);
 - a Bizottság és az Pfizer-BioNTech között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)256798, a továbbiakban: 4. dokumentum);
 - a Bizottság és a CureVac között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)256728, a továbbiakban: 5. dokumentum);
 - a Bizottság és a Moderna között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)256592, a továbbiakban: 6. dokumentum);

- a Bizottság és az Pfizer-BioNTech között létrejött beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)1601544, a továbbiakban: 7. dokumentum);
 - a Bizottság és a Moderna között létrejött beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)1601566, a továbbiakban: 8. dokumentum);
 - a Bizottság és a Moderna között létrejött beszerzési megállapodás I. kiegészítése (hivatkozási szám: ARES(2021)7098313, a továbbiakban: 9. dokumentum);
 - a Bizottság és a Moderna között létrejött beszerzési megállapodás II. kiegészítése (hivatkozási szám: ARES(2021)5602046, a továbbiakban: 10. dokumentum);
 - a Bizottság és a Pfizer- BioNTech, között létrejött második beszerzési megállapodás, 1. és 2. rész (hivatkozási szám: ARES(2021)3404228, a továbbiakban: 11. dokumentum);
 - a Bizottság és a Novavax között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)6475411, a továbbiakban: 12. dokumentum);
 - a Bizottság és a Valneva között létrejött előzetes beszerzési megállapodás (hivatkozási szám: ARES(2021)7403909, a továbbiakban: 13. dokumentum).
- 12 Konkrétan, a Bizottság szélesebb körű részleges hozzáférést biztosított a korábban hozzáférhetővé tett 1–8. és 11. dokumentumhoz, valamint kitakart formában részleges hozzáférést biztosított az addig hozzáférhetővé nem tett 9., 10., 12. és 13. dokumentumhoz. Az említett dokumentumok szerkesztett változatait csatolták a megtámadott határozathoz.
- 13 A Bizottság a megtámadott határozatban a szóban forgó megállapodásokhoz való, csupán részleges hozzáférés igazolása érdekében az egyén magánéletének és sérthetetlenségének védelmére vonatkozó kivételre, valamint az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmére vonatkozó kivételre hivatkozott.

II. A felek kérelmei

- 14 A keresetlevelet kiigazító beadványban a felperesek azt kérik, hogy a Törvényszék:
- semmisítse meg a megtámadott határozatot;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére, ideértve a keresetlevél eredeti változatával kapcsolatos költségeket is.
- 15 Ellenkérelmében, amelyhez a Törvényszék kérésére a kiigazítási beadványra vonatkozó észrevételeket is csatolták, a Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet annak kiigazított formájában;
 - a felpereseket kötelezze az eljárás költségeinek viselésére.

III. A jogkérdésről

- 16 Keresetük kiigazított változatának alátámasztására a felperesek az alábbiakra alapított jogalapra hivatkoznak:
- az első, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételnek az említett kivétel hatálya alá nem tartozó információkra történő téves alkalmazására, az erre vonatkozó indokolás hiányára, valamint az említett kivétel következtelen alkalmazására alapított jogalap;
 - a második, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételnek a kikötések hét csoportjára történő alkalmazása igazolásának hiányára alapított jogalap;
 - a harmadik, az 1049/2001 rendeletnek e rendelet megsértését eredményező következtelen alkalmazására, valamint a megfelelő ügyintézés elvének amiatti megsértésére, hogy a Bizottság nem ugyanolyan mértékben takarta ki az azonos jellegű kikötéseket vagy információkat, valamint e tekintetben az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap;
 - a negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének amiatti megsértésére, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a kért információk hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket, valamint e tekintetben az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap;
 - az ötödik, az Európai Unió Alapjogi Chartája (a továbbiakban: Charta) 42. cikkének és 52. cikke (3) bekezdésének, valamint az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló, Rómában 1950. november 4-én aláírt egyezmény (a továbbiakban: EJEE; kihirdette: az 1993. évi XXXI. törvény) 10. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalap;
 - a hatodik, az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkének amiatti megsértésére, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban kikapart bizonyos, általa korábban hozzáférhetővé tett információkat, valamint e tekintetben az indokolási kötelezettség megsértésére alapított jogalap.

A. A kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételnek az említett kivétel hatálya alá nem tartozó információkra való téves alkalmazására, és e tekintetben az indokolási kötelezettség megsértésére, valamint az említett kivétel következtelen alkalmazására alapított, első jogalapról, illetve második jogalap első részéről

- 17 A kiigazított első jogalapjukban és második jogalapjuk első részében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a Bizottság tévesen alkalmazta a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt olyan információkra, amelyek nem tartoznak az említett kivétel hatálya alá, amikor egészben vagy részben kikaparta a következő elemeket:
- az 1. dokumentumban szereplő fogalom meghatározások és különösen a „szándékos költelesség” (wilful misconduct), valamint a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” (best reasonable efforts) kifejezések meghatározása;
 - az ellenőrzések ütemezésére és az adattárolására vonatkozó kikötések;
 - a bevezetést követő biztonsággal kapcsolatos tanulmányok és a kockázatkezelés költségeire vonatkozó kikötések;

- az adományokra és a viszonteladásra vonatkozó kikötések;
 - a személyes adatok védelmének megsértése esetén alkalmazandó felelősségi rendszerre vonatkozó kikötések.
- 18 A felperesek azt állítják, hogy a fenti 17. pontban felsorolt információk nem tanúskodnak kereskedelmi érdekről, így nem tartoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel hatálya alá.
- 19 A felperesek azt állítják, hogy a Bizottság nem jelölte meg sem azokat az okokat, amelyek miatt a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt alkalmazni kell a fenti 17. pontban felsorolt információk tekintetében, sem pedig azt, hogy az említett információkhoz való hozzáférés miként sérthetné észszerűen előre látható módon, konkrétan és ténylegesen az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit. Egyébiránt a Bizottság az említett kivételt következetlen módon alkalmazta, amikor bizonyos megállapodásokban kitakarta a más megállapodásokban elérhető információkat.
- 20 Ezenkívül a felperesek azt állítják, hogy tekintettel a Covid19-világjárvány kontextusára, amelyben a szóban forgó megállapodásokat és különösen az előzetes beszerzési megállapodásokat megkötötték, valamint arra, hogy jelentős kutatási és fejlesztési tevékenységeket közforrásokból finanszíroztak az oltóanyagok széles skálájának az előzetes beszerzési megállapodások alapján az érintett vállalkozások részére fizetett előlegek révén történő fejlesztése érdekében, amelynek kimenetele akkor még bizonytalan volt, a Covid19-oltóanyagok kereskedelmi piaca nem létezett. A szóban forgó megállapodások jellege tehát eltér a szokásos kereskedelmi kapcsolati jellegtől. Következésképpen a Bizottság a megtámadott határozatban tévesen alkalmazta a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt, és tévesen takarta ki a fogalommeghatározásokat, illetve egyéb információkat.
- 21 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 22 A Bizottság azt állítja, hogy valamennyi szóban forgó megállapodás teljes egészében egyedi tárgyalások tárgyát képezte, így a különböző fogalommeghatározások és az egyéb szerződési kikötések sajátos megfogalmazása az említett egyedi tárgyalások során kialakított összetett kompromisszumot tükrözi. Kifejti, hogy annak értékelése szempontjából, hogy a szerződéses kikötések hozzáférhetővé tétele sértheti-e az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése által védett érdeket, az a releváns kritérium, hogy a szóban forgó kikötések tartalma veszélyezteti-e a szerződő felek kereskedelmi érdekeit. Márpedig a meghatározások pontosítják a megállapodás szerinti kötelezettségek hatályát, és anyagi jogi szempontból meghatározzák a megállapodás tartalmát, így azok „normatív” jellegűek. Egyébiránt a jelen ügyben bizonyos kulcsfontosságú fogalommeghatározások, mint például a „minden észszerű erőfeszítés” vagy a „szándékos köteleességszegés” kifejezések és más kölcsönös kötelezettségek meghatározásai az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit kockáztatnák, mivel azok megalapozhatják szerződéses és szerződésen kívüli felelősségüket.
- 23 A Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott határozatban annak érdekében kifejtette a Covid19-oltóanyagokra vonatkozó közbeszerzési eljárás hátterét és kivételes jellegét, hogy magyarázatot adjon a kért dokumentumokban szereplő bizonyos információk gazdasági és kereskedelmi szempontból való relevanciájára. Ezek a háttérinformációk egyértelművé teszik a Covid19-oltóanyagok beszerzésére irányuló megállapodások egyedi tárgyalási folyamatát és az

oltóanyagok beszerzésének globális dimenzióját alátámasztó okokat, hangsúlyozva, hogy a Bizottság és az érintett vállalkozások között létrejött megállapodásokban foglalt bizonyos információk kereskedelmi szempontból érzékenyek.

- 24 Egyébiránt a Bizottság úgy véli, hogy a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazása nem függ attól, hogy egy termék esetében fennáll-e a szabad versenyen alapuló nyitott piac. Ezenkívül az oltóanyag-beszerzést övező sajátos körülmények azt támasztják alá, hogy az érintett vállalkozások fokozott versenynyomással szembesültek arra vonatkozóan, hogy nagyon rövid időn belül nagyon nagy mennyiségű oltóanyagot szállítsanak. Egyébiránt hangsúlyozza, hogy valamennyi érintett vállalkozás vitathatatlanul világszinten működő és a piaci verseny erőinek kitett vállalkozás, amelynek érdekei a szóban forgó kivétel hatálya alá tartozhatnak. Tevékenységeik – többek között a Covid19-oltóanyagok rendelkezésre bocsátásának – kereskedelmi jellegét nem befolyásolja a kutatás és fejlesztés részbeni, annak érdekében történő állami támogatása, hogy növeljék annak esélyét, hogy minél hamarabb több oltóanyag álljon rendelkezésre.

1. Előzetes észrevételek

- 25 A Törvényszék megjegyzi, hogy az első jogalap és a második jogalap első része keretében az adományozásra és a viszonteladásra vonatkozó kikötésekkel kapcsolatban felhozott kifogások átfedésben vannak a második jogalap hetedik része keretében felhozott kifogásokkal. Következésképpen az említett kifogások vizsgálatára a második jogalap említett részének keretében kerül sor (lásd alább a 179–184. pontot).
- 26 Ami az ellenőrzések ütemezésére és az adatok tárolására, a bevezetést követő biztonságra vonatkozó vizsgálatok és a kockázatkezelés költségeire, valamint a személyes adatok védelmének megsértése esetén a felelősségi rendszerre vonatkozó kikötéseket illeti, meg kell állapítani, hogy a felperesek ezekre csupán összefoglaló jelleggel hivatkoznak a keresetlevél 32. és 43. pontjában, valamint a kiigazítási beadvány 25. és 33. pontjában.
- 27 Márpedig a megtámadott határozat nem említi kifejezetten az e kikötésekhez való hozzáférés megtagadását. Ezenkívül a felperesek ezen érveléséhez kapcsolódó kitakarásokra vonatkozó pontosítások hiányában a Törvényszék az eljárási szabályzata 91. cikkének c) pontja és 104. cikke alapján elfogadott bizonyításfelvételi intézkedésre a Bizottság által válaszul benyújtott dokumentumokban sem tudott ilyen kikötéseket azonosítani. Mindemellett a Törvényszék megjegyzi, hogy az „ellenőrzésekre és vizsgálatokra” (checks and audit) vonatkozó kikötések teljes egészében hozzáférhetők az 1., 2., 3., 5., 6., 8., 12. és 13. dokumentumban. Egyébiránt a 4., 7. és 11. dokumentumban hozzáférhetővé tették azt az időszakot, amely alatt ezen „ellenőrzések és vizsgálatok” elvégezhetők. A 9. és 10. dokumentum nem tesz említést ilyen „ellenőrzésekről és vizsgálatokról”.
- 28 A fentiekre tekintettel az első jogalap és a második jogalap első része megalapozottságának vizsgálata csak a „szándékos kötelességzegés” és a „minden észszerű erőfeszítés” kifejezések meghatározásaihoz való hozzáférés megtagadására vonatkozhat.
- 29 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése szerint az uniós intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel kedvezőtlenül befolyásolná valamely természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, beleértve a szellemi tulajdont is, kivéve ha a hozzáférhetővé tételhez nyomós közérdek fűződik.

- 30 Ennek keretében emlékeztetni kell arra, hogy magából az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének szövegéből kitűnik, hogy adott esetben az említett érdekek egyszerű veszélyeztetése is igazolhatja az e rendelkezésben felsorolt kivételek valamelyikének alkalmazását, anélkül hogy e beavatkozásnak egy meghatározott súlyossági küszöböt el kellene érnie (2020. január 22-i PTC Therapeutics International kontra EMA ítélet, C-175/18 P, EU:C:2020:23, 90. pont).
- 31 A kereskedelmi érdekek fogalmát illetően meg kell jegyezni, hogy az 1049/2001 rendelet nem határozza meg e fogalmat, kivéve azt a pontosítást, hogy ezen érdekek magukban foglalhatják egy meghatározott természetes vagy jogi személy szellemi tulajdonát. Ezenfelül emlékeztetni kell arra, hogy az azon dokumentumhoz való hozzáférés megtagadásának alátámasztásához, amelynek hozzáférhetővé tételét kérték, főszabály szerint nem elegendő az, hogy e dokumentum kereskedelmi tevékenységhez kapcsolódjon, hanem az érintett intézménynek arra is magyarázatot kell adnia, hogy az e dokumentumhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sérthetné a kereskedelmi érdekeket, és bizonyítania kell, hogy e veszély észszerűen előre látható, és nem pusztán hipotetikus jellegű (lásd ebben az értelemben: 2014. július 3-i Tanács kontra in't Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. február 27-i CEE Bankwatch Network kontra Bizottság ítélet, T-307/16, EU:T:2018:97, 103–105. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 32 Továbbá a vizsgálatot, amelyet az intézménynek a kivételek alkalmazása céljából el kell végeznie, konkrétan kell végrehajtani, és annak a határozat indokolásából ki kell tűnnie (lásd: 2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélet, T-380/04, nem tették közzé, EU:T:2008:19, 86. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 33 Ennek keretében meg kell jegyezni, hogy nem minden, a társaságokra és üzleti kapcsolataikra vonatkozó információ tekinthető olyanak, mint amelyre vonatkozik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése értelmében a kereskedelmi érdekeknek biztosítandó védelem, ellenkező esetben ugyanis megghiúsulna azon általános elv alkalmazása, amely szerint az intézmények birtokában lévő dokumentumokhoz a lehető legteljesebb körű nyilvános hozzáférést kell biztosítani (lásd: 2014. szeptember 9-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, T-516/11, nem tették közzé, EU:T:2014:759, 81. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ez a védelem azonban kiterjedhet érzékeny kereskedelmi információkra, mint például a vállalkozások kereskedelmi stratégiáival, értékesítéseik összegével, piaci részesedéseikkel vagy üzleti kapcsolataikkal összefüggő információkra (lásd ebben az értelemben: 2012. június 28-i Bizottság kontra Agrofert Holding ítélet, C-477/10 P, EU:C:2012:394, 54–56. pont; 2014. szeptember 9-i MasterCard és társai kontra Bizottság ítélet, T-516/11, nem tették közzé, EU:T:2014:759, 82. és 83. pont).
- 34 Az 1049/2001 rendeletben foglalt rendelkezések alkalmazásával összefüggésben az intézmény által egy dokumentumhoz való hozzáférés megtagadása tárgyában hozott határozat indokolásának kötelezettsége egyrészt arra irányul, hogy az érdekeltnek elegendő tájékoztatást adjon arról, hogy a határozat megalapozott-e, vagy tartalmaz-e esetleg olyan hibát, amely alapján vitatni lehet a jogszerűségét, másrészt pedig annak lehetővé tétele, hogy az uniós bíróság a határozat jogszerűsége feletti felülvizsgálatot gyakorolja. E kötelezettség terjedelme a tárgybeli jogi aktus jellegétől és elfogadásának körülményeitől függ (lásd: 2020. február 6-i Compañía de Tranvías de la Coruña kontra Bizottság ítélet, T-485/18, EU:C:2020:35, 20. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

- 35 Az ítélezési gyakorlat szerint az indokolási kötelezettség azonban nem kötelezi az érintett intézményt arra, hogy a végső megtámadott határozat meghozatalát megelőző eljárás során előterjesztett valamennyi érvre válaszoljon (lásd: 2018. szeptember 25-i Psara és társai kontra Parlament ítélet, T-639/15–T-666/15 és T-94/16, EU:T:2018:602, 134. pont, valamint az ott hivatkozott ítélezési gyakorlat).
- 36 Mindazonáltal, noha a határozat meghozatalának körülményei enyhíthetik az érintett intézményre háruló indokolási követelményeket, ugyanakkor különleges körülmények között nehezíthetik is azokat. Ez az eset áll fenn akkor, ha a dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelemre vonatkozó eljárás során a kérelmező olyan bizonyítékokat terjeszt elő, amelyek kétségbe vonhatják az első megtagadás megalapozottságát. E körülmények között az indokolási követelmények azt a kötelezettséget róják az intézményre, hogy a megerősítő kérelemre válaszolva megjelölje azokat az indokokat, amelyek miatt ezek a bizonyítékok miért nem alkalmasak arra, hogy módosítsa álláspontját. Ennek hiányában a kérelmező nem lenne képes megérteni azokat az okokat, amelyek miatt a megerősítő kérelemre adott válasz megfogalmazója úgy határozott, hogy a megtagadás megerősítése céljából ugyanazokra az indokokra hivatkozik (2000. április 6-i Kuijer kontra Tanács ítélet, T-188/98, EU:T:2000:101, 45. és 46. pont).
- 37 E megfontolások fényében kell elemezni a felperesek azon érveit, amelyek szerint egyrészt a Bizottság tévesen alkalmazta a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt a szóban forgó megállapodásokra, különösen a fogalommeghatározásokra, konkrétan az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességszegés”, illetve a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” kifejezések meghatározására.

2. A megtámadott határozatnak a fogalommeghatározások részleges kitakarásával kapcsolatos indokolásáról

- 38 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó megállapodásokban szereplő fogalommeghatározások nem tartoznak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel hatálya alá, és vitatják, hogy a megtámadott határozat indokolása elegendő lenne a részleges kitakarásuk igazolásához.
- 39 A Törvényszék megjegyzi, hogy a szóban forgó megállapodásoknak a megtámadott határozatban hozzáférhetővé tett változatainak pusztán olvasata bizonyítja, hogy bár bizonyos fogalommeghatározások azonosak, mások – beleértve a technikai jellegűnek tűnő és esetlegesen kevésbé ellentmondásos fogalommeghatározásokat is – egyedi és konkrét tárgyalások tárgyát képezték, amint azt a Bizottság is jelezte, és amint az többek között különböző kiegészítésekből vagy további pontosításokból is kitűnik.
- 40 Ebből következik, hogy még ha a szóban forgó megállapodásokban szereplő fogalommeghatározások szokásosnak tekinthetők is, sajátos megfogalmazásuk nem tekinthető minden esetben „általánosnak és szokásosnak” a 2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélet (T-380/04, nem tették közzé, EU:T:2008:19) 98. pontja értelmében véve. Egyébiránt az említett ítélet alapjául szolgáló ügyben az intézmény teljes egészében megtagadta a szóban forgó szerződéshez való hozzáférést, így módon a jelen ügy szempontjából relativizálni kell annak relevanciáját, amennyiben a Bizottság helyesen megfontolta a szóban forgó megállapodásokhoz való részleges hozzáférés biztosításának lehetőségét.

- 41 Közelebbről, ami az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességszegés” és a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” kifejezés meghatározásának kitarakását illeti, a Törvényszék megállapítja, hogy a megerősítő kérelemben a hat képviselő kifejezetten hivatkozott az említett kifejezésekre.
- 42 Mindemellett a megtámadott határozat, amely kifejti azokat az indokokat, amelyek igazolják a szóban forgó megállapodásokban szereplő számos információkategória teljes vagy részleges hozzáférhetővé tételének megtagadását, ideértve például a „vaccin” (oltóanyag) és a „vaccin adapté” (variánsokhoz igazított oltóanyag) meghatározását, valamint a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó rendelkezéseket, nem tünteti fel kifejezetten – még röviden sem – azokat az indokokat, amelyek miatt más fogalom meghatározásokat és különösen a hat képviselő által a megerősítő kérelmükben kifejezetten említett, az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességszegés”, illetve a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” kifejezések meghatározását kitarakták.
- 43 E következtetést nem teheti kérdésessé a Bizottság által a beadványaiban és a tárgyaláson kifejtett azon érvelés, amely szerint a meghatározások pontosítják a megállapodás szerinti kötelezettségek hatályát, és anyagi jogi szempontból meghatározzák a szerződés tartalmát, így azok „normatív” jellegűnek tekintendők, és amely szerint az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességszegés” és a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” meghatározása veszélyeztetné az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, mivel azok megalapozhatják ez utóbbiak szerződéses és szerződésen kívüli felelősségét.
- 44 E magyarázatokat ugyanis nem hozták fel a megtámadott határozatban, és azok nem vezethetők le az abban szereplő magyarázatokból, még az említett határozat 2.1.4 pontjában szereplő magyarázatokból sem, amely kifejezetten az érintett vállalkozások felelősségére vonatkozik. Márpedig az uniós bíróság az indokolási kötelezettség tiszteletben tartásának értékelésekor nem köteles figyelembe venni a kizárólag az eljárás során a szóban forgó jogi aktus kibocsátója által nyújtott kiegészítő magyarázatokat, ellenkező esetben sérülne a közigazgatás és az uniós bíróságok közötti hatáskörmegosztás, és gyengítené az igazgatási aktusok jogszerűségének felülvizsgálatát (lásd: 2023. július 6-i EBB és Bizottság kontra ClientEarth ítélet, C-212/21 P és C-223/21 P, EU:C:2023:546, 43. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 45 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat indokolása nem teszi lehetővé a felperések számára, hogy megértsék a kitarakások konkrét indokait, sem pedig az uniós bíróság számára, hogy a fenti 31., 34. és 36. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében felülvizsgálja az említett kitarakások jogszerűségét.
- 46 Következésképpen a felperések helyesen hivatkoznak arra, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdését, mivel nem szolgáltatott elegendő magyarázatot arra vonatkozóan, hogy a szóban forgó fogalom meghatározásokhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az AstraZeneca, illetve a Pfizer-BioNTech kereskedelmi érdekeit.
- 47 Ami azt a kifogást illeti, amely szerint a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt a fogalom meghatározások vonatkozásában következtelenül alkalmazta, e kifogás átfedésben van a harmadik jogalappal, így azt az említett jogalap keretében kell megvizsgálni.

B. A kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazása igazolásának hiányára és az 1049/2001 rendelet amiatti megsértésére alapított második jogalapról, hogy a Bizottság nem tartotta magát a fent említett kivétel szigorú értelmezéséhez és alkalmazásához

- 48 Második jogalapjukban a felperesek annak módját kifogásolják, ahogyan a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt annak érdekében alkalmazta, hogy a szóban forgó megállapodásokban hat információkategóriára vonatkozó részt kitakarjon, köztük:
- a gyártóüzemek elhelyezkedése;
 - a szellemi tulajdonhoz fűződő jogok;
 - előlegek vagy előzetes fizetések;
 - a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések;
 - a szállítások ütemezése;
 - az adományokra és a viszonteladásra vonatkozó kikötések.
- 49 A felperesek azt is kifogásolják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem indokolta kellőképpen az említett kivétel alkalmazását.
- 50 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

1. A gyártóüzemek elhelyezkedéséhez való hozzáférés megtagadásáról

- 51 A kiigazított második jogalap második részében a felperesek arra hivatkoznak, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétellel nem ellentétes az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek és alvállalkozóinak helyére vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele.
- 52 Ezenkívül a felperesek vitatják a megtámadott határozatban e tekintetben kifejtett indokolás elégséges voltát és megalapozottságát. E határozat nem említi azt a körülményt, hogy a szóban forgó információk már nyilvánosságra kerültek. Nem fejti ki azokat az indokokat sem, amelyek miatt ezeket az információkat, egyéb információkat vagy a gyártóüzemek elhelyezkedésére vonatkozó részletesebb információkat bizalmasnak kellene tekinteni, sem pedig azt, hogy ezen, a világjárvány első 18 hónapját érintő információk hozzáférhetővé tétele hogyan sérthetné az érintett vállalkozások jelenlegi kereskedelmi érdekeit.
- 53 A felperesek hozzátézik, hogy érdekük fűződik a szóban forgó megállapodásokban említett már nyilvánosságra került helyszínek hozzáférhetővé tételéhez a szóban forgó megállapodásokban említett helyekkel való összehasonlítás céljából. Ráadásul a hozzáférhetővé tételük fontos lenne annak érdekében, hogy a nyilvánosság ellenőrizni tudja, hogy hol fektették be a közpénzeket, és hogy milyen feltételek mellett fejlesztették ki, gyártották, tárolták és szállították az első oltóanyagokat.
- 54 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

- 55 A jelen ügyben eleve mint hatástalant el kell utasítani a felperesek azon érvelését, amely szerint lényegében az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek elhelyezkedésére és az alvállalkozóikkal fennálló kereskedelmi kapcsolataikra vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele nem sértheti az érintett vállalkozások jelenlegi kereskedelmi érdekeit.
- 56 Az 1049/2001 rendelet 4. cikkében foglalt valamely kivétel alkalmazásának megalapozottságát ugyanis a dokumentumokhoz való hozzáférést e kivétel alapján megtagadó határozat meghozatalának időpontjában fennálló tényállás alapján (lásd: 2017. május 11-i Svédország kontra Bizottság ítélet, C-562/14 P, EU:C:2017:356, 63. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2020. február 6-i Compañía de Tranvías de la Coruña kontra Bizottság ítélet, T-485/18, EU:T:2020:35, 36. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat), valamint azon információk alapján kell megítélni, amelyek a határozat meghozatalakor, vagyis a jelen ügyben 2022. február 15-én az intézmény rendelkezésére állhattak (lásd ebben az értelemben: 2018. február 27-i CEE Bankwatch Network kontra Bizottság ítélet, T-307/16, EU:T:2018:97, 133. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).
- 57 Ezt követően a felperesek lényegében azt állítják, hogy az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek elhelyezkedésére és alvállalkozóira vonatkozó bizonyos információk a Bizottság honlapján közzétett interaktív térkép és az Európai Gyógyszerügynökség (EMA) nyilvános jelentései révén már nyilvánosságra kerültek, így az e honlapokra és az említett vállalkozásoknak az alvállalkozóikkal fennálló kereskedelmi kapcsolataira vonatkozó, a jelen ügyben kitakart további információk nem minősülnek érzékeny kereskedelmi információknak. Azt kifogásolják, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban nem tért ki e megfontolásokra.
- 58 E tekintetben meg kell jegyezni, hogy a megtámadott határozatban a Bizottság jelezte, hogy a gyártóüzem konkrét helyének, vagy egy adott alvállalkozó igénybevételenek meghatározása az érintett vállalkozások belső kereskedelmi stratégiájába tartozik, és pontos gazdasági döntés eredménye. Az említett üzemek kiléte, valamint az érintett vállalkozással fennálló gazdasági vagy ipari kapcsolatuk nem került nyilvánosságra. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy az érintett vállalkozások gyártóüzemeire – különösen a 4. dokumentum I.6.3. cikkére és valamennyi szóban forgó megállapodásnak az említett vállalkozások alvállalkozóira vonatkozó mellékleteire – vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele az említett vállalkozások ipari kapacitásainak fontos elemeit tárná fel az említett vállalkozások versenytársai előtt, és károsíthatná az oltóanyag gyártására vonatkozó ipari képességeiket, vagy akár gazdasági okokból megakadályozná a megkötött megállapodások teljes körű teljesítését.
- 59 A Törvényszék, miután megtekintette a szóban forgó megállapodások teljes változatait, megállapítja, hogy azok eltérő részletességgel ismertetik az érintett vállalkozások és különböző alvállalkozóik vagy partnereik gyártóüzemeinek kilétét és helyét, valamint adott esetben a felsorolt egységek közötti feladatmegosztást. Ezenkívül néhány esetben a beszerzési megállapodás szakaszában az előzetes beszerzési megállapodáshoz képest változtatásokra, mint például az üzemek vagy partnerek kiegészítésére, illetve megváltoztatására került sor.
- 60 Következésképpen a Bizottság helyesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy a szóban forgó megállapodásokban kitakart, az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek elhelyezkedésére és alvállalkozóira vonatkozó információk a kereskedelmi kapcsolataik, és végső soron a kapacitásuk, valamint ipari és kereskedelmi stratégiájuk körébe tartoznak.

- 61 Márpedig, amint arra a fenti 33. pont emlékeztetett, a kereskedelmi érdekeknek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdése első franciabekezdésének megfelelően biztosítandó védelem kiterjedhet az ilyen információkra.
- 62 Egyébiránt a szóban forgó megállapodásokban szereplő információk nem tekintendők elavultnak (lásd ebben az értelemben: 2015. július 7-i Axa Versicherung kontra Bizottság ítélet, T-677/13, EU:T:2015:473, 154. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. július 12-i RATP kontra Bizottság végzés, T-250/18 R, nem tették közzé, EU:T:2018:458, 55. és 57. pont). Ezek az információk ugyanis kevesebb mint két évre nyúltak vissza, és amint az a Bizottság által pervezető intézkedés címén feltett kérdésre adott válaszból kitűnik, a szóban forgó megállapodások többségének teljesítése a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában még mindig folyamatban volt.
- 63 A fenti 60. pontban szereplő következtetést nem teszi kérdésessé az sem, hogy a Bizottság honlapján közzétették „a Covid19-oltóanyagok [Unión belüli] gyártási kapacitásait” bemutató interaktív térképet (interactive map showing the production capacities of COVID-19 vaccines in the EU).
- 64 Amint azt ugyanis a Bizottság a Törvényszék által pervezető intézkedés címén feltett kérdésre adott válaszában megerősítette, az interaktív térkép nem tartalmaz információt a szóban forgó megállapodásokban szereplő, Covid19-oltóanyagot gyártó üzemek Unió területén való elhelyezkedéséről. Legfeljebb, amint azt a Bizottság elismerte, a „contracted by APA manufacturer” (előzetes beszerzési megállapodást kötő gyártó által szerződötetett fél) szűrő alkalmazása egyetlen, Németországban található gyártóüzemet jelenít meg, amely nem szerepel a felperesek által hozzáférni kért megállapodásokban.
- 65 Következésképpen, a felperesek állításával ellentétben az interaktív térkép nem jelöli meg sem a szóban forgó megállapodások tárgyát képező, Covid19-oltóanyagot gyártó üzemek pontos helyét, sem pedig az esetleges érintett alvállalkozók nevét.
- 66 Egyébiránt, noha az EMA-nak a különböző Covid19-oltóanyagokról szóló nyilvános jelentései tartalmazznak a gyártási helyszínekre vonatkozó információkat, e körülmény önmagában nem kötelezi a Bizottságot arra, hogy az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek és alvállalkozóinak helyére vonatkozó valamennyi információt közölje (lásd ebben az értelemben: 2019. december 19-i EKB kontra Espírito Santo Financial [Portugália] ítélet, C-442/18 P, EU:C:2019:1117, 56. pont).
- 67 Ebből következik, hogy a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor kitakarta az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek helyére és alvállalkozóira vonatkozó információkat.
- 68 Végül, mivel az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek helyére és alvállalkozóira vonatkozó információkat a Bizottság az interaktív térképen keresztül nem tette hozzáférhetővé, a megtámadott határozat indokolása az említett térkép tekintetében egyáltalán nem elégtelen.
- 69 A fentiekre tekintettel a második jogalap második részét el kell utasítani.
- 70 Végül, mivel a felpereseknek a gyártóüzemek kitakart elhelyezkedésére vonatkozó információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő érdekekkel kapcsolatos érvelése átfedésben van a negyedik jogalap keretében felhozott érveléssel, ezen érvelés vizsgálatára az említett jogalap keretében kerül sor (lásd alább a 210. pontot).

2. A szellemi tulajdonjogra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról

- 71 Második jogalapjuk harmadik részében a felperesek a megtámadott határozat indokolásának a szellemi tulajdonra vonatkozó kikötéseknek az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alapján történő részleges kitarakása igazolásának szempontjából vett elégséges jellegét és megalapozottságát vitatják.
- 72 A felperesek úgy vélik, hogy hipotetikusak a megtámadott határozatban kifejtett azon megfontolások, amelyek szerint a kitarakt információk hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének kockázatával járna, mivel növelné az említett vállalkozásokra nehezedő, a know-how-juk egy részének rendelkezésre bocsátása iránti nyomást, és ez negatív hatással lenne ipari kapacitásukra. Ezenkívül előadják, hogy a Bizottság nem jelölte meg a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos kikötések azon elemeit, amelyek megmagyaráznák a hozzáférhetővé tételük megtagadásának konkrét és egyedi indokait.
- 73 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

a) A megtámadott határozat indokolásáról

- 74 A Törvényszék rámutat, hogy a megerősítő kérelemben a hat képviselő kifejezetten kérte a szellemi tulajdonjogra vonatkozó kikötések hozzáférhetővé tételét.
- 75 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozattal részben kitarakta a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó rendelkezéseket az 1., 4., 6., 7., 8., 11., 12. és 13. dokumentumban.
- 76 A megtámadott határozatban a Bizottság jelezte, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alapján kitarakt információk kereskedelmi szempontból érzékeny, például szellemi tulajdonra vonatkozó információkat tartalmaznak. E határozatnak az érintett vállalkozások szervezetével és ipari kapacitásával kapcsolatos kockázatokra vonatkozó részében azt is jelezte, hogy a szóban forgó megállapodások feleit a szellemi tulajdon terén terhelő kölcsönös kötelezettségek leírásának hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozások ipari kapacitásainak fontos elemeit tárná fel az érintett vállalkozások versenytársai előtt, és károsíthatná az oltóanyaggyártásra vonatkozó ipari kapacitásukat, vagy akár gazdasági okokból – időlegesen – megakadályozná a megkötött megállapodások teljes körű teljesítését. Az említett kikötések vagy kizárólagos jogot biztosítanak az érintett vállalkozás számára az oltóanyaggyártásból eredő szellemi tulajdonjogokra, vagy pedig e jogok egy részére vonatkozóan hasznosítási engedélyt adnak. Az érintett vállalkozáshoz a későbbi klinikai vizsgálatok fényében a kizárólagosság alóli kivételek vagy további hasznosítási engedélyek iránti kérelmeket intézhetnek, és így a versenytársai részéről egyre nagyobb nyomás nehezedne rá a know-how-ja egy részének nyilvánosságra hozatala iránt. Az ilyen kérelmek egyre gyakoribbá válnának, tekintettel a világjárvány globális terjedése miatt növekvő oltóanyag-szükségletre.
- 77 E megfontolásokból kitűnik, hogy a Bizottság tömör magyarázatokkal szolgált, anélkül hogy közölte volna a kitarakt mondatok vagy mondatrészek tartalmát oly módon, hogy a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt megfosztotta volna - a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó, részlegesen kitarakt kikötések jellegére tekintettel - annak alapvető céljától. Ugyanígy részletes magyarázatokkal szolgált arra vonatkozóan, hogy a hozzáférhetővé tételük konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.

- 78 Továbbá, bár a Bizottság köteles kifejteni azokat az okokat, amelyek igazolják a hozzáféréshez való jog alóli, az 1049/2001 rendeletben előírt valamely kivétel adott ügyre történő alkalmazását, nem köteles olyan információkat nyújtani, amelyek túlmennek az ahhoz szükséges mértéken, hogy a hozzáférést kérő megértse a Bizottság határozatának alapjául szolgáló indokokat, a Törvényszék pedig felülvizsgálja e határozat jogszerűségét (2008. január 30-i Terezakis kontra Bizottság ítélet, T-380/04, nem tették közzé, EU:T:2008:19, 119. pont).
- 79 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat indokolása lehetővé teszi a felperesek számára azon konkrét okok megértését, amelyek alapján a Bizottság a szóban forgó megállapodásokban részben kitarthatja a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kikötéseket, az uniós bíróság számára pedig azt, hogy a fenti 34., 35. és 78. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében felülvizsgálja az említett kitarítások jogszerűségét.
- 80 Következésképpen a megtámadott határozat indokolásának e tekintetben való elégtelenségére alapított kifogást el kell utasítani.

b) A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról

- 81 A Bizottság által a megtámadott határozatban a szellemi tulajdonra vonatkozó kikötések részleges kitarításának igazolása érdekében előadott indokok megalapozottságát illetően meg kell határozni, hogy a Bizottság hihető magyarázatokkal szolgált-e arra vonatkozóan, hogy a kitarított információkhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen miként sérthetné az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, és hogy az állítólagos sérelem észszerűen előre láthatóan és nem pusztán feltételezésen alapulónak tekinthető-e (lásd ebben az értelemben: 2020. november 25-i Bronckers kontra Bizottság ítélet, T-166/19, EU:T:2020:557, 58. pont).
- 82 A fenti 30. és 31. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlatnak megfelelően a Bizottság nem köteles bizonyítani, hogy fennáll az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme sérelmének biztos kockázata.
- 83 Elegendő, ha a megtámadott határozat olyan kézzelfogható elemeket tartalmaz, amelyek lehetővé teszik annak megállapítását, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének veszélye a határozat elfogadásának időpontjában észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló volt, amelyek olyan objektív okok ezen időpontban való fennállását tanúsítják, amelyek miatt észszerűen számítani lehetett arra, hogy a felperesek által kért információk hozzáférhetővé tétele ilyen sérelmet okozna (lásd ebben az értelemben: 2011. június 7-i Toland kontra Parlament ítélet, T-471/08, EU:T:2011:252, 78. és 79. pont).
- 84 A jelen ügyben, amint az a fenti 76. pontban megállapításra került, a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság azért tagadta meg a szóban forgó kikötésekhez való teljes körű hozzáférést, hogy ne veszélyeztesse az érintett vállalkozásoknak a jogaik hasznosításával kapcsolatos esetleges stratégiai állásfoglalásait egy olyan időszakban, amelyet a Covid19 elleni oltóanyagok iránti nagy kereslet jellemezett, és amelynek során elképzelhető volt, hogy harmadik társaságok hasznosítási engedély iránti kérelmeket nyújtanak be.
- 85 A szóban forgó megállapodások teljes változatának tanulmányozását követően a Törvényszék megállapítja, hogy a szellemi tulajdonra vonatkozó, a megállapodásoknak „Az eredmények hasznosítása” címe alatt és/vagy a „Szellemi tulajdonjogok” címe alatt található kikötések hasonlóságokat mutatnak, de nem azonosak, ami adott esetben a különböző kiegészítésekből is

- kitűnik. Ezenkívül a felperesek nem vitatják sem a Covid19-oltóanyagok iránti fokozott kereslet kontextusát, sem pedig azt, hogy a hasznosítási engedély iránti kérelmekkel számolni lehetett. Azt a tényt sem vitatják, hogy egy adott vállalkozás kereskedelmi érdekei sérelmének kockázata egyedi.
- 86 Egyébiránt a Bizottság által a megtámadott határozatban kifejtett magyarázatok azt bizonyítják, hogy a Bizottság elvégezte a szóban forgó megállapodásokhoz való hozzáférés iránti kérelem konkrét és egyedi vizsgálatát, és hogy a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kikötéseket illetően az ügy sajátos, az érintett vállalkozásokra jellemző körülményeire támaszkodott annak megállapítása érdekében, hogy fennáll az említett vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme sérelmének észszerűen előre látható és nem feltételezésen alapuló kockázata.
- 87 A fentiekből következik, hogy megalapozottak a Bizottság által a megtámadott határozatban arra vonatkozóan adott magyarázatok, hogy a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tételével kapcsolatban fennáll az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme sérelmének észszerűen előre látható és nem feltételezésen alapuló kockázata.
- 88 Ami azt a kifogást illeti, amely szerint a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt következtelenül alkalmazta, e kifogás átfedésben van a harmadik jogalappal, így azt az említett jogalap keretében kell megvizsgálni.
- 89 A fentiekre tekintettel a második jogalap harmadik részét el kell utasítani.

3. Az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról

- 90 A második jogalap negyedik részében a felperesek a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel alapján vitatják a megtámadott határozat indokolásának elégséges jellegét és megalapozottságát a szóban forgó „egyes” megállapodásokban szabályozott előlegekre (down payments) vagy előzetes fizetésekre (advance payments) vonatkozó kikötések részleges kitakarásának igazolása tekintetében.
- 91 A felperesek vitatják a megtámadott határozatban hivatkozott azon megfontolásokat, amelyek szerint a kitakart információk hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének kockázatával járna, mivel lehetővé tenné a szóban forgó megállapodás teljes értékének és az adagonkénti árak meghatározását, és feltárná az említett vállalkozások árképzési stratégiáit és struktúráit, ami hátrányosan befolyásolhatná a világpiacon folytatott tárgyalásaikat, és azt versenytársaik hátrányukra használhatná ki. Megjegyzik, hogy a Bizottság nyilvánosságra hozta a szóban forgó „egyes” megállapodásokban rögzített előlegek vagy előzetes fizetések összegét, és hogy az említett összegek a közösségi hálózaton és a médián keresztül kiszivárogtatott információk révén váltak ismertté (lásd a fenti 8. pontot). Márpedig a Bizottság nem erősítette meg, hogy a kitakart előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó információk alapján ténylegesen ki lehetne számítani az adagonkénti árat, vagy más üzleti szempontból érzékeny következtetéseket lehetne levonni, többek között az érintett vállalkozások árképzési stratégiájával kapcsolatban. Ennek keretében hangsúlyozzák, hogy a tagállamok által fizetendő árat nem tették hozzáférhetővé. Mindenesetre a Bizottság nem fejtette ki, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének kockázata mennyiben volt előre látható, és nem feltételezésen alapuló.

- 92 A felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem fejtette ki, hogy az előlegek vagy az előzetes fizetések hozzáférhetővé tétele mennyiben fedhetne fel információkat az érintett vállalkozások aktuális helyzetével és a Covid19-oltóanyagok piacával kapcsolatban.
- 93 A felperesek azt állítják, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit érintő, a harmadik országbeli vevőkkel folytatott tárgyalásaikkal összefüggő sérelem kockázatára nem terjed ki az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt kivétel, és az feltételezéseken alapul.
- 94 A felperesek vitatják a megtámadott határozatban hivatkozott azon megfontolásokat, amelyek szerint az előzetes beszerzési megállapodások előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötéseinek teljes körű hozzáférhetővé tétele hátrányos helyzetbe hozná az érintett vállalkozást a versenytársaival szemben, azáltal hogy felfedné a szóban forgó megállapodás megkötésével vállalt pénzügyi kockázat mértékét, és bepillantást engedne árképzési stratégiájába. Álláspontjuk szerint ezek az elemek nem pontosítják, hogy ezen információk hozzáférhetővé tétele konkrétan mennyiben sérthetné az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, vagy mennyiben fedhetné fel a költségszerkezetükre vonatkozó érzékeny információkat.
- 95 Ennek keretében a felperesek azt állítják, hogy még ha az előzetes beszerzési megállapodásokban szereplő, előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések kitakarása indokolt is volt, amikor e megállapodások hatályban voltak, ez az indokoltság a megtámadott határozat elfogadásakor már nem állt fenn. Egyébiránt ezek az információk nem lehetnek relevánsak a jövőbeli tárgyalások szempontjából. Hangsúlyozzák, hogy a szóban forgó megállapodásokhoz való hozzáférést nem azok aláírása előtt kérték, és hogy a beszerzési megállapodásokat a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában már aláírták.
- 96 Végül a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem mérlegelte egymással szemben az érintett vállalkozásoknak az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések bizalmas jellegének fenntartásához fűződő érdekét, valamint az átláthatósághoz fűződő közérdeket, és nem igazolta, hogy az előbbi elsőbbséget élvez az utóbbival szemben.
- 97 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

a) A megtámadott határozat indokolásáról

- 98 A Törvényszék megjegyzi, hogy a megerősítő kérelemben a hat képviselő vitatta a szóban forgó megállapodásokban szereplő, árakra vonatkozó információkhoz való hozzáférés részleges megtagadásának az első kérelmükre 2021. június 9-én adott válaszban kifejtett indokait.
- 99 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatban valamennyi szóban forgó megállapodásban részben kitakarta az árakra és a fizetési részletszabályokra vonatkozó kikötéseket, a 10. sz. dokumentum kivételével, mivel e dokumentum nem tér ki az árakra. Így a 2., 3., 4., 12. és 13. dokumentumban kitakarta az előlegek vagy előzetes fizetések összegét, de azt az 1., 5. és 6. dokumentumban hozzáférhetővé tette. Egyébiránt a szóban forgó megállapodásokban kitakarta különböző, az esettől függően különösen az adagonkénti árra, a szállítási árra, a teljes árra vagy költségre, a tagállamok által fizetendő összegre és a kifizetések ütemezésére vonatkozó információkat.

- 100 A megtámadott határozatban a Bizottság mindenekelőtt jelezte, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alapján kitakart információk kereskedelmi szempontból érzékeny információkat tartalmaznak, amelyek többek között az árakra és az adagonkénti árakra, a termékek becsült összköltségére és a költségmegosztási módszertanra vonatkoztak. Kifejtette, hogy a kitakart információk hozzáférhetővé tétele alááshatná az érintett vállalkozások versenyhelyzetét a Covid19-oltóanyagok gyártásának és forgalmazásának világpiacán.
- 101 Ezt követően a Bizottság egy, kifejezetten a pénzügyi kockázatokra vonatkozó részben jelezte, hogy az előzetes beszerzési megállapodásokban szereplő, az árakra és a beszerzési feltételekre vonatkozó kikötések továbbra is relevánsak a későbbi beszerzési megállapodások szempontjából. Kifejtette, hogy az árakra vonatkozó információkat azért takarta ki, mivel hozzáférhetővé tételük lehetővé tenné harmadik felek számára, hogy következtetéseket vonjanak le az érintett vállalkozások kereskedelmi és árképzési stratégiáival kapcsolatban, amelyeket a versenytársak felhasználhatnának saját stratégiáik tervezésére, ami súlyosan veszélyeztetné az érintett vállalkozások más nemzetközi vásárlókkal folytatott, folyamatban lévő és jövőbeli tárgyalásait.
- 102 Közelebbről, az előzetes beszerzési megállapodásokban szereplő előlegeket vagy előzetes fizetéseket, vagyis a szükséghelyzeti támogatás forrásaiból származó hozzájárulást illetően (lásd a fenti 2. és 3. pontot) a Bizottság megerősítette, hogy az említett hozzájárulást szinte valamennyi érintett megállapodás vonatkozásában hozzáférhetővé tette. Ezen előlegek teljes összege megközelítőleg 2,7 milliárd eurót tett ki. Jelezte, hogy azon megállapodások esetében, amelyekben az előleget kitakarták, az érintett vállalkozások konkrét indokokat jelöltek meg az említett összeg bizalmas kereskedelmi jellegének igazolására. Többek között az előleg összegének ismeretében a piaci gyakorlatok alapján meg lehet becsülni a szerződés teljes értékét és végeredményben az adagonkénti árat, amely valamennyi vállalkozás számára érzékeny kereskedelmi információnak minősül. Ez hátrányosan befolyásolhatja az érintett vállalkozások más vásárlókkal folytatott tárgyalásait, és káros hatással lehet az említett vállalkozások valamennyi ügyletére, amennyiben feltárná az árképzési stratégiáikat és struktúráikat. Az érintett vállalkozásokat érő ilyen nehézségek viszont hátráltathatnák a szóban forgó megállapodások teljesítését.
- 103 Ezenkívül a Bizottság kifejtette az előlegekre vonatkozó egyes konkrét, nevezetesen a 3. és 6. dokumentumban szereplő kitarítások indokait. E kitarítások a megállapodásnak az érintett vállalkozás gyártási folyamatával kapcsolatos költségekre vonatkozó sajátos vetületével, vagy azon körülménnyel kapcsolatosak, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában szállítások voltak folyamatban és megbeszélések folytak az érintett vállalkozással. E kitarítások célja a szóban forgó megállapodás megfelelő teljesítésének lehetővé tétele volt.
- 104 A Bizottság továbbá megjegyezte, hogy az ítélezési gyakorlat szerint az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése védi a többek között az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiáira vagy kereskedelmi kapcsolataikra vonatkozó érzékeny kereskedelmi információkat. Egyébiránt a potenciális kereskedelmi kockázatok, az alkalmazott árak és a szerződés keretében megállapított pénzügyi kötelezettségvállalások érzékeny jellegű küszöbértékei szintén érzékeny kereskedelmi információknak minősülhetnek, különösen azon szerződések esetében, amelyek teljesítése még folyamatban van. A jelen esetben az előzetes beszerzési megállapodások ilyen részeinek hozzáférhetővé tétele egyértelműen hátrányos helyzetbe hozná az érintett vállalkozást a versenytársaival szemben, mivel az általa elfogadott pénzügyi kockázat szintjéről és az árképzési stratégiájára vonatkozó információkról így tudomást

szereznének. E körülmények között a Bizottság úgy ítélte meg, hogy a megállapodások bizonyos pénzügyi vonatkozásait a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alapján továbbra is védeni kell.

- 105 Végül a Bizottság elutasította azon körülmény relevanciáját, hogy három előzetes beszerzési megállapodást a médián keresztül kiszivárogtattak.
- 106 E megfontolásokból kitűnik, hogy a Bizottság részletes magyarázatokkal szolgált a kizárólagos előlegekre és előzetes fizetésekre vonatkozó információk jellegét, valamint azt illetően, hogy az említett információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen miként sérthetné - akár az egymás közötti, akár pedig a harmadik fél, versenytárs gyógyszeripari társaságokkal szembeni viszonylatban - az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit. E magyarázatok figyelembe vették továbbá a Bizottság és a hat képviselő közötti levélváltást is. A Bizottság ugyanis megjelölte azokat az indokokat, amelyek miatt az előzetes beszerzési megállapodások relevánsak a későbbi beszerzési megállapodások, valamint a harmadik országok vevőivel folytatott tárgyalások szempontjából, továbbá azon indokokat, amelyek miatt a médián keresztül kiszivárogtatott információk nem igazolhatják az említett információk bizalmas jellegétől való eltérést.
- 107 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat indokolása lehetővé teszi a felperesek számára azon konkrét okok megértését, amelyek alapján a Bizottság a szóban forgó megállapodásokban részben kizárta az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötéseket, az uniós bíróság számára pedig azt, hogy a fenti 34., 35. és 78. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében felülvizsgálja az említett kizárások jogszerűségét.
- 108 Következésképpen a megtámadott határozat indokolásának e tekintetben való elégtelenségére alapított kifogást el kell utasítani.

b) A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról

- 109 A Bizottság által az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések részleges kizárásának igazolása érdekében előadott indokok megalapozottságát illetően meg kell határozni, hogy a fenti 30., 31., 81. és 83. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően hihető magyarázatokkal szolgált-e arra vonatkozóan, hogy a kizárólagos információkhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, valamint hogy az állítólagos sérelem észszerűen előre láthatóan, és nem pusztán feltételezésen alapulónak tekinthető.
- 110 A jelen ügyben, amint az a fenti 100–105. pontban megjegyzésre került, a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság megtagadta a teljes körű hozzáférést a szóban forgó kikötésekhez, ideértve a fizetési ütemterveket és feltételeket is, annak érdekében, hogy elkerülje a szóban forgó megállapodások érzékeny – végső soron az érintett vállalkozások kereskedelmi és árképzési stratégiáira vonatkozó – pénzügyi vonatkozásai felfedésének kockázatát egy olyan időszakban, amelyet a Covid19-oltóanyagok iránti nagy kereslet jellemezett, és amelynek során a harmadik országbeli vásárlókkal folytatott tárgyalások folyamatban voltak, vagy legalábbis előre láthatóak voltak.
- 111 A szóban forgó megállapodások teljes változatának tanulmányozását követően a Törvényszék megállapítja, hogy az előlegekre vagy előzetes fizetésekre, valamint a fizetési feltételekre és ütemezésekre vonatkozó kikötések eltérőek. Egyébiránt a felperesek nem vitatják sem a

Covid19-oltóanyagok iránti fokozott kereslet kontextusát, sem azt a körülményt, hogy a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában a harmadik országbeli vásárlókkal folytatott tárgyalások folyamatban voltak, vagy legalábbis előre láthatóak voltak.

- 112 A felperesek állításával ellentétben az a körülmény, hogy az érintett vállalkozások a Covid19-oltóanyagok kifejlesztése érdekében közpénzekből származó előlegekben részesülhettek, önmagában nem zárhatja ki az előlegekre vagy az előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések kereskedelmi szempontból érzékeny jellegét, illetve nem tekinthető úgy, hogy kereskedelmi érdekeik nem részesülhetnek védelemben.
- 113 E tekintetben az ítélkezési gyakorlat szerint, noha egy állami tulajdonban lévő vállalkozás rendelkezhet olyan kereskedelmi érdekekkel, amelyek ugyanolyan jogcímen védhetőek, mint a magánvállalkozások esetében (lásd ebben az értelemben: 2018. február 27-i CEE Bankwatch Network kontra Bizottság ítélet, T-307/16, EU:T:2018:97, 108. pont), ez még inkább igaz egy magánvállalkozás esetében, még akkor is, ha e vállalkozás közérdekű feladatok ellátásához járul hozzá (2018. december 5-i Falcon Technologies International kontra Bizottság ítélet, T-875/16, nem tették közzé, EU:T:2018:877, 49. pont).
- 114 Hasonlóképpen, amint arra a Bizottság hivatkozik, el kell utasítani a felperesek arra a körülményre vonatkozó érvét, hogy az oltóanyagok árára vonatkozó információkat kiszivárogtatták a médiában.
- 115 Ugyanis valamely dokumentum engedély nélküli hozzáférhetővé tétele nem járhat azzal a következménnyel, hogy olyan dokumentum válik a nyilvánosság számára hozzáférhetővé, amely az 1049/2001 határozat 4. cikkében foglalt valamely kivétel hatálya alá tartozik (2013. október 25-i Beninca kontra Bizottság ítélet, T-561/12, nem tették közzé, EU:T:2013:558, 55. pont).
- 116 Ezenfelül nem lehet helyt adni a felperesek arra a körülményre vonatkozó érvének, hogy 2022 szeptemberében és októberében, azaz több mint hat hónappal a megtámadott határozat elfogadását követően két vállalkozás (az AstraZeneca és a CureVac) vagy úgy nyilatkozott, hogy nem jelent neki nehézséget az előzetes beszerzési megállapodás nyilvános hozzáférhetővé tétele, vagy „az árakra és a kapott előlegre vonatkozó valamennyi részletet” nyilvánosságra hozta, ami a felperesek szerint azt bizonyítja, hogy az előlegekre vonatkozó információk hozzáférhetővé tétele nem jelentene kockázatot az érintett vállalkozás kereskedelmi érdekeire nézve.
- 117 Ugyanis, amint az a fenti 56. pontban kifejtésre került, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazása megalapozottságának értékelését a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában fennálló tényekre, nem pedig az érintett vállalkozások egy korlátozott száma által több mint hat hónappal e határozat elfogadását követően tett esetleges nyilatkozatokra tekintettel kell elvégezni, amelyekkel kapcsolatban az előlegek összegét a Bizottság mindenesetre nyilvánosságra hozta.
- 118 Ebből következik, hogy a Bizottság helyesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele kereskedelmi szempontból érzékeny információkat szolgáltathatna az érintett vállalkozások versenytársai, illetve harmadik fél vevők számára az érintett vállalkozások kereskedelmi és árképzési stratégiáira vonatkozóan.

- 119 A fentiekből következik, hogy megalapozottak a Bizottság által a megtámadott határozatban arra vonatkozóan adott magyarázatok, hogy az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tételével kapcsolatban fennáll az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme sérelmének észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázata.
- 120 Ami azt a kifogást illeti, amely szerint a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt következetlenül alkalmazta, e kifogás átfedésben van a harmadik jogalappal, így azt az említett jogalap keretében kell megvizsgálni.
- 121 A fentiekre tekintettel a második jogalap negyedik részét el kell utasítani.

4. A felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról

- 122 A második jogalap ötödik részében a felperesek a megtámadott határozat indokolásának a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásának az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt, a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alapján történő igazolása szempontjából vett elégséges jellegét és megalapozottságát vitatják.
- 123 Először is a felperesek arra hivatkoznak, hogy az a feltételezés, amely szerint a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele számos visszaélésszerű és indokolatlan bírósági eljárást vonhat maga után, nem került kifejtésre, és hogy a Bizottság nem pontosította és nem is támasztotta alá, hogy a hozzáférhetővé tételük mennyiben sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.
- 124 Másodsor, a felperesek vitatják a megtámadott határozatban hivatkozott megfontolásokat, amelyek szerint a szóban forgó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozás versenytársai előtt felfedné a felelősségi körök „gyenge pontjait”, és olyan versenylőnyt biztosítana az említett versenytársaknak, amelyet azok kihasználhatnának.
- 125 Harmadszor, a felperesek vitatják, hogy a szóban forgó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele hatással lenne az érintett vállalkozások általános jó hírnevére. A Bizottság egyáltalán nem fejteti ki, hogy a hozzáférhetővé tételük miért járna ilyen hatással. Ha ugyanis valamely társaság felelőssége egy hibás termékkel összefüggésben okozott kárért megállapítást nyer, a jó hírnév sérelme e kárból ered, nem pedig a Bizottsággal megtárgyalt kikötésekből.
- 126 Negyedszer a felperesek úgy vélik, hogy a megtámadott határozatban hivatkozott három további megfontolás sincs alátámasztva, amelyek szerint a kitakart információk hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozás versenytársai előtt felfedné a szóban forgó megállapodás megszegése esetén felmerülő költségeket, valamint az említett megállapodásból származó tényleges nyereséget, és sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, elsősorban a világszerte versenyképességük veszélyeztetésével. A felperesek szerint a Bizottság nem szolgáltatott elegendő bizonyítékot annak alátámasztására, hogy a szóban forgó információk hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné az érintett vállalkozások kereskedelmi stratégiája lényegének felfedését, vagy gyengítené versenyhelyezetüket a világszerte. Ezenkívül a megtámadott határozatban említett példák nem szemléltetik a kitakart információk érzékeny jellegét.

- 127 Egyébiránt a felperesek azt állítják, hogy megtévesztő a Bizottság azon érvelése, amely szerint a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekről folytatott tárgyalások egyediek voltak. A felperesek szerint az Európai Számvevőszék 19/2022. sz., „A Covid19 elleni oltóanyagok uniós beszerzése” című különjelentésének 76. pontjából kitűnik, hogy e kikötések azonosak a szóban forgó megállapodásokban, így hozzáférhetővé tételük nem sértheti az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.
- 128 A válaszukban a felperesek úgy érvelnek, hogy még abban az esetben is, ha a Bizottság bizonyította volna, hogy a kitakart információk hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, a hozzáférhetővé tételükhöz fűződő közérdek elsőbbséget élvezne az említett kereskedelmi érdekekkel szemben.
- 129 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 130 A Bizottság azt állítja, hogy a szóban forgó kikötéseknek az érintett vállalkozás számára ugyanaz a gazdasági és pénzügyi jelentősége, mint bármely más költségelemnek, és azok egyedi tárgyalások tárgyát képezték.
- 131 Először is a Bizottság úgy véli, hogy téves az az állítás, amely szerint az említett kikötések hozzáférhetővé tétele nem vonná maga után az érintett vállalkozásokkal szembeni, stratégiai és spekulatív kártérítési keresetek kockázatát.
- 132 Így a Bizottság szerint a szóban forgó rendelkezések teljes körű hozzáférhetővé tétele növelné az érintett vállalkozással szembeni kártérítési keresetek számát, függetlenül attól, hogy azok megalapozottak-e, vagy sem, mivel az ellenérdekű fél számára több olyan érvet adna, amelyek alapján megpróbálhatná bizonyítani az oltóanyag hibás jellegét. Egyébiránt ez a kockázat annál is inkább konkrét, mivel az érintett vállalkozás által megtérítendő károk meghatározását bizonyos megállapodásokban, nevezetesen az 5. dokumentumban már hozzáférhetővé tették. Ezenkívül az érintett tagállamot terhelő kártalanítás részleteinek hozzáférhetővé tétele hatással lehet a termék hibás jellegével kapcsolatos bizonyítási teherre. E részletek ismerete ugyanis egyszerűsítheti vagy bonyolultabbá teheti az oltóanyaggyártó felelősségének bizonyítására irányuló feladatot. Úgy véli tehát, hogy az egy adott vállalkozásra nézve igen jelentős pénzügyi következményekkel járó tömeges peres eljárások kockázata nem elvont.
- 133 Másodsor, a Bizottság azt állítja, hogy a megtámadott határozat a jogilag megkövetelt módon kifejti azokat az okokat, amelyek miatt a szóban forgó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele hátrányos kereskedelmi következményekkel járna az érintett vállalkozásokra nézve. Az említett kikötések ugyanis nem „standard kikötések”, hanem egyedi tárgyalások tárgyát képezték, amelyek végleges megfogalmazása azt jelenti, hogy a vállalkozás összetett megállapodás keretében többek között vállalja a pénzügyi kockázatot. Ha azokat teljes egészében nyilvánosságra hoznák, egy összehasonlító értékelés bizonyos termékek esetében indokolatlan negatív érzékeléshez vezethetne. Ezenkívül az ítélkezési gyakorlat elismeri, hogy a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételre hivatkozhat a piacon tevékenykedő gazdasági szereplő jóhírnevének sérelme okán. Egyébiránt a Bizottság azt állítja, hogy még egy teljes mértékben végrehajtható kártérítési záradék sem állítja helyre különösen a kártérítésre kötelezett vállalkozás imázsában és jóhírnevében a károsultnak fizetendő kártérítésre kötelezéssel okozott valamennyi csorbát. Így a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések, vagyis azon helyzetek teljes körű hozzáférhetővé tétele, amelyekben valamely vállalkozást kártérítési felelősség terhel, vagy sem, tagadhatatlanul befolyásolná kereskedelmi érdekeit.

134 Harmadszor a Bizottság megjegyzi, hogy a felperesek azt állítják, hogy a jelen ügyben a kereskedelmi érdekeknek az említett kikötések hozzáférhetővé tételéből eredő tényleges és konkrét sérelmét nem támasztotta alá, és még ha a Bizottság igazolta is volna az ilyen sérelmet, fennáll a hozzáférhetővé tételüket igazoló nyomós közérdek. A Bizottság szerint a megtámadott határozat kifejti, hogy ezen információk hozzáférhetővé tétele milyen negatív következményekkel járna a jelen ügyben az érintett vállalkozásokra nézve. Márpedig az a körülmény, hogy a megtámadott határozat a kereskedelmi érdekek tényleges és konkrét sérelmének veszélyére hivatkozik, nem jelenti azt, hogy e kockázat nem megalapozott, vagy hogy spekulatív lenne. Egyébiránt a felperesek érvelése ellentmondásos, mivel azt állítják, hogy alapvető fontosságú annak megállapítása, hogy az oltóanyagok káros hatásai esetén az érintett vállalkozások felelősséggel tartoznak-e, miközben arra hivatkoznak, hogy a szóban forgó kikötések hozzáférhetővé tételének az említett vállalkozásokra gyakorolt, a Bizottság által hivatkozott következményei spekulatívák és feltételezéseken alapulnak.

a) A megtámadott határozat indokolásáról

135 A jelen ügyben a megtámadott határozat 2.1.1 pontjában a Bizottság jelezte, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdésében előírt, a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alapján kitakart információk kereskedelmi szempontból érzékeny, többek között a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó információkat tartalmazzak. Megemlítette, hogy az ilyen információk teljes körű hozzáférhetővé tétele felfedhetné az érintett vállalkozás versenytársai előtt az említett vállalkozás számára a kereskedésből származó konkrét nyereséget.

136 Ezt követően a 2.1.4 pontban a Bizottság elsőként lényegében az érintett vállalkozások harmadik személyekkel szembeni, különösen az oltóanyag használatából eredő nemkívánatos hatások miatti szerződésen kívüli felelősségét vizsgálta, valamint az esetleges kártalanításra, vagyis az érintett vállalkozások szerinti tagállamok által abban az esetben fizetendő visszatérítésre vonatkozó kikötéseket, ha e vállalkozásokat a szerződésen kívüli felelősségük alapján harmadik személyekkel szembeni kártérítés fizetésére kötelezik. Ezt követően az érintett vállalkozások szerződéses felelősségének különböző vonatkozásait vizsgálta.

137 Így a Bizottság pontosította, hogy a szóban forgó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele három szempontból is sértheti az említett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.

138 Először is, az érintett vállalkozás felelősségi korlátainak pontos ismerete lehetővé tenné, hogy vele szemben stratégiai magatartást tanúsítsanak, mivel a vállalkozás számos, visszaélésszerűen és indokolatlanul, kizárólag az oltóanyaga használatával összefüggő kártérítés céljából indított bírósági eljárás gazdasági következményeivel szembesülhet. Másodszor, az érintett vállalkozások tagállamok általi kártalanítására vonatkozó, különösen azokat a pontos feltételeket meghatározó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele, amelyek mellett a tagállam általi kártalanítás kizárt, az érintett vállalkozás versenytársai előtt – ideértve az oltóanyagot nem gyártó versenytársakat is – elkerülhetetlenül feltárná az érintett vállalkozás felelősségi köreinek „gyenge pontjait”, és olyan versenyelőnyt biztosítana számukra, amelyet azok kihasználhatnának. Harmadszor, az érintett vállalkozás felelősségi korlátainak pontos ismerete a fogyasztók és a potenciális kereskedelmi partnerek körében fennálló általános jóhírnevére is hatással lenne. A Bizottság szerint ezek az indokok megmagyarázzák, hogy a kártalanításra vonatkozó kikötéstől való eltéréssel kapcsolatos egyes szövegrészek, nevezetesen azon feltételek, amelyek mellett az adott vállalkozás nem részesül kártalanításban, miért nem tehetők hozzáférhetővé. Ennek keretében példaként a 4. dokumentum I.12 kikötésében szereplő kitakarásokra hivatkozott.

- 139 Ezt követően a Bizottság jelezte, hogy a szerződéses felelősségre vonatkozó bizonyos kikötések az érintett vállalkozással kiértékelte és megtárgyalt kereskedelmi dimenzióval rendelkeznek, amelyek hozzáférhetővé tétele ez utóbbi vállalkozás versenytársai előtt a kapacitására és belső stratégiájára vonatkozó információkat tárna fel, különösen amennyiben ezek az információk lehetővé tennék azon költségek pontos megismerését, amelyeket a szerződés megszüntetése e vállalkozás számára okozhat. A Bizottság a kijelentéseit pontos kikötésekre vonatkozó példákkal szemléltette.
- 140 A Bizottság pontosította, hogy a kitakart információk kereskedelmi szempontból érzékenyek. Egyrészt ezen információk hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné azon költségek pontos megismerését, amelyeket a szerződésszegés okozhat az érintett vállalkozások számára. Másrészt ezen információk hozzáférhetővé tétele hátrányosnak bizonyulhat az érintett vállalkozások szempontjából, mivel e vállalkozások versenytársai számára nagyon is reális képet adna a szóban forgó megállapodás alapján elért tényleges nyereségről, jóllehet a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában ugyanezek a vállalkozások harmadik országok vevőivel tárgyaltak a Covid19 elleni oltóanyagok szállítására vonatkozó szerződésekről, és e tekintetben a világpiacon verseny volt. A Bizottság kifejtette továbbá, hogy az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeivel való ezen esetleges összeütközés annál is inkább káros lenne, mivel bizonyos megállapodások, így különösen a 7. és 11. dokumentum teljesítése a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában küszöbön állt.
- 141 Végül a Bizottság hangsúlyozta, hogy ebben az összefüggésben az érintett vállalkozások tevékenységei szerinti világpiacot figyelembe kell venni a szóban forgó kikötések 1049/2001 rendelet alapján történő hozzáférhetővé tételével járó hatások értékelésekor. A Bizottság kifejtette, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alkalmazhatóságának értékelése során különböző tényezőket vett figyelembe, többek között az egyes oltóanyaggyártók konkrét piaci helyzetét, jellemzőit, más kereskedelmi szereplőkkel való kapcsolatát, piaci és vállalati stratégiáit, valamint a nyilvánosságra hozott információk versenytársak általi felhasználásának lehetőségét. Ebből azt a következtetést vonta le, hogy az érintett vállalkozásokkal kötött megállapodások teljes körű hozzáférhetővé tétele sértené e vállalkozások kereskedelmi érdekeit, lényegében a világpiaci versenyképességük veszélyeztetésével.
- 142 E megfontolásokból kitűnik, hogy a Bizottság magyarázatokkal szolgált a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekben szereplő információk kereskedelmi szempontból érzékeny jellegét illetően. Ugyanígy a Bizottság a jogilag megkövetelt módon kifejtette, hogy álláspontja szerint az említett kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele konkrétan és ténylegesen miként sérthetné - akár az egymás közötti, akár pedig a harmadik fél versenytársakkal szembeni viszonylatban - az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.
- 143 Ebből következik, hogy a megtámadott határozat indokolása lehetővé teszi a felperesek számára azon konkrét okok megértését, amelyek alapján a Bizottság a szóban forgó megállapodásokban részben kitakarta az érintett vállalkozások akár szerződéses, akár szerződésen kívüli felelősségére vonatkozó kikötéseket, valamint az érintett vállalkozások szerződésen kívüli felelősségével kapcsolatos jogvita esetén felmerülő esetleges kötelezettségek kapcsán a tagállamok általi esetleges kártalanításra vonatkozó kikötéseket, az uniós bíróság számára pedig azt, hogy a fenti 34., 35. és 78. pontban felidézett ítélkezési gyakorlat értelmében felülvizsgálja az említett kitakarások jogszerűségét.
- 144 Következésképpen a megtámadott határozat indokolásának e tekintetben való elégtelenségére alapított kifogást el kell utasítani.

b) A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról

145 A Bizottság által a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések részleges kitakarásának igazolása érdekében előadott indokok megalapozottságát illetően meg kell határozni, hogy a fenti 30., 31., 81. és 83. pontban felidézett ítélkezési gyakorlatnak megfelelően hihető magyarázatokkal szolgált-e arra vonatkozóan, hogy a kitakart információkhoz való hozzáférés konkrétan és ténylegesen sértheti az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét, valamint hogy az állítólagos sérelem észszerűen előre láthatóan, és nem pusztán feltételezésen alapulónak tekinthető.

1) A szerződéses felelősségre vonatkozó kikötésekről

146 A jelen ügyben, amint az a fenti 139–141. pontban megállapításra került, a megtámadott határozatból kitűnik, hogy a Bizottság azért tagadta meg az érintett vállalkozások szerződéses felelősségére vonatkozó kikötésekhez való teljes körű hozzáférést, hogy ne kockáztassa a szóban forgó megállapodások teljesítésével kapcsolatban azonosított kockázatokra és az említett vállalkozások által e kockázatok tekintetében elfogadott pénzügyi küszöbértékekre vonatkozó, kereskedelmi szempontból állítólagosan érzékeny információk felfedését egy olyan időszakban, amelyet a Covid19-oltóanyagok iránti fokozott kereslet jellemezett, és amelynek során a harmadik országbeli vásárlókkal folytatott tárgyalások folyamatban voltak, vagy legalábbis előre láthatóak voltak.

147 A szóban forgó megállapodások teljes változatának tanulmányozását követően a Törvényszék megállapítja, hogy az említett megállapodások megsértése, felmondása vagy felfüggesztése esetén az érintett vállalkozásokra háruló felelősségére vonatkozó kikötések eltérőek, különösen a késedelmes szállításokkal vagy a szállítás elmaradásával kapcsolatban. Egyébiránt a felperesek nem vitatják sem a Covid19-oltóanyagok iránti fokozott kereslet kontextusát, sem azt a körülményt, hogy a harmadik országbeli vásárlókkal folytatott tárgyalások folyamatban voltak, vagy legalábbis előre láthatóak voltak.

148 Ebből következik, hogy a Bizottság helyesen állapította meg a megtámadott határozatban, hogy az említett kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele az érintett vállalkozások versenytársai, valamint harmadik személy vevők számára a költségtényezőkre, kapacitásaikra és belső stratégiáikra, valamint az elfogadott pénzügyi küszöbértékekre vonatkozó, kereskedelmi szempontból érzékeny információkat szolgáltatathatna (lásd ebben az értelemben: 2022. október 12-i Saure kontra Bizottság ítélet, T-524/21, EU:T:2022:632, 99–102. pont).

149 A fentiekből következik, hogy megalapozottak a Bizottság által a megtámadott határozatban arra vonatkozóan adott magyarázatok, hogy az említett vállalkozások szerződéses felelősségére vonatkozó kikötések teljes körű hozzáférhetővé tételével kapcsolatban fennáll az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei védelme sérelmének észszerűen előre látható és nem feltételezésen alapuló kockázata.

150 Ami azt a kifogást illeti, amely szerint a Bizottság a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételt következtlenül alkalmazta, e kifogás átfedésben van a harmadik jogalappal, így azt az említett jogalap keretében kell megvizsgálni.

2) *A kártalanításra vonatkozó kikötésekről*

- 151 Előzetesen meg kell állapítani, hogy a hibás termékekért való felelősségre vonatkozó tagállami törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezések közelítéséről szóló, 1985. július 25-i 85/374/EGK tanácsi irányelv (HL 1985. L 210., 29. o.; magyar nyelvű különkiadás 15. fejezet, 1. kötet, 257. o.) 1. és 12. cikke szerint a gyártó felel a termék hibája által okozott kárért, és a felelőssége a károsult vonatkozásában nem korlátozható vagy zárható ki olyan rendelkezéssel, amely korlátozza a gyártó felelősségét vagy mentesíti a felelősség alól. Így, amint azt a Bizottság a tárgyaláson elismerte, a 85/374 irányelv módosításának hiányában sem a Bizottság, sem a tagállamok nem voltak jogosultak eltérni az említett irányelv rendelkezéseitől.
- 152 Egyébiránt a 85/374 irányelv egyetlen rendelkezése sem tiltja, hogy valamely harmadik személy – a jelen esetben a tagállam – visszatérítse azt a kártérítést, amelyet a gyártó a termékének hibája miatt kifizetett.
- 153 A Törvényszék megjegyzi továbbá, hogy a Bizottság és a tagállamok közötti, a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzéséről szóló, 2020. június 16-i megállapodás 6. cikkének harmadik bekezdését 2020. szeptember 7-én tették közzé a Bizottság honlapján, és az 1. dokumentum kivételével teljes egészében hozzáférhetővé tették a szóban forgó megállapodások mellékleteként. Ez a rendelkezés az érintett vállalkozásoknak a gazdasági költségek – azaz az esetleges kártérítések – tagállamok általi megtérítésének mechanizmusát írja elő, amely költségek általában az említett vállalkozásokat terhelnék az oltóanyagaikért való felelősségük címén. Hasonlóképpen, a fenti 3. pontban említett COM(2020) 245 final közlemény szerint ez a mechanizmus „biztosítási kötvényhez” hasonlatos, amely a gyógyszeriparra háruló kockázat egy részét a hatóságokra hárítja, cserébe pedig méltányos és megfizethető hozzáférést biztosít a tagállamoknak a majdani oltóanyaghoz.
- 154 A fentiekből következik, hogy egyrészt az érintett vállalkozások tagállamok általi kártalanításának mechanizmusa egyáltalán nem érinti az említett vállalkozások 85/374 irányelv alapján fennálló jogi felelősségének rendszerét, másrészt pedig ez az információ már a hozzáférés iránti első kérelem benyújtásának és a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában köztudomású volt.
- 155 A szóban forgó megállapodások teljes változatának tanulmányozását követően a Törvényszék megállapítja, hogy bár az előzetes beszerzési megállapodások és a beszerzési megállapodások mindegyike tartalmaz kártalanításra vonatkozó kikötést, a Bizottság és a tagállamok közötti, a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzéséről szóló, 2020. június 16-i megállapodás 6. cikkében előírtakhoz hasonlóan, az említett kikötések részletes tartalma nem azonos. Ennek keretében a Törvényszék rámutat arra, hogy különbségek vannak egyrészt azon konkrét helyzeteket illetően, amelyekben a megállapodás szerint a tagállam általi kártalanítás nem alkalmazandó, az említett helyzetek többsége összességében mégis hasonló a szóban forgó megállapodásokban, másrészt az esetleges kártalanítás időbeli vagy tárgyi hatályát illetően, harmadrészt pedig az esetleges kártérítési igényekkel szembeni védekezés és az esetleges kártalanítás végrehajtásának részletes szabályait illetően.
- 156 E pontosításokat követően azt kell még meghatározni, hogy a Bizottság jogosan tagadta-e meg a kártalanításra vonatkozó kikötések szélesebb körű, vagy akár teljes körű hozzáférhetővé tételét.

- 157 E tekintetben nem fogadható el a megtámadott határozatban hivatkozott első indok, vagyis az, hogy az érintett vállalkozás felelősségi korlátainak pontos ismerete lehetővé tenné, hogy vele szemben stratégiai magatartást tanúsítsanak, mivel a vállalkozás számos, visszaélésszerűen és indokolatlanul, kizárólag az oltóanyaga használatával összefüggő kártérítés céljából indított bírósági eljárás gazdasági következményeivel szembesülhet.
- 158 Ugyanis, még ha valamely társaság kártérítési kereseteknek való kitettsége kétségtelenül magas költségekkel is járhat, akár a gazdasági erőforrások, az idő vagy a személyzet tekintetében, akár abban az esetben is, ha az ilyen kereseteket később mint megalapozatlanokat elutasítják, a hibás oltóanyag miatt esetlegesen kárt szenvedett harmadik személyek azon joga, hogy felelősség megállapítása iránti keresetet nyújtsanak be az érintett vállalkozásokkal szemben, a 85/374 irányelvet átültető nemzeti jogszabályokon alapul. E jogorvoslathoz való jog független a kártalanításra vonatkozó kikötések fennállásától és tartalmától.
- 159 Ezenkívül az érintett vállalkozásoknak az ilyen kártérítési keresetek elkerüléséhez fűződő érdeke abban az esetben, ha ténylegesen hibás oltóanyagot gyártottak és hoztak forgalomba, nem minősíthető kereskedelmi érdekeknek, és semmi esetre sem minősül védelemre méltó érdekeknek, tekintettel különösen arra, hogy bármely személynek joga van kártérítést követelni a hibás termék által neki okozott kárért (lásd analógia útján: 2011. december 15-i CDC Hydrogene Peroxide kontra Bizottság ítélet, T-437/08, EU:T:2011:752, 49. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ugyanígy nem minősül az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése alapján védett érdekeknek a bírósági eljáráshoz kapcsolódó magasabb költségeknek kitettség elkerülésére irányuló szándék (lásd ebben az értelemben: 2019. június 28-i Intercept Pharma és Intercept Pharmaceuticals kontra EMA ítélet, T-377/18, nem tették közzé, EU:T:2019:456, 55. és 56. pont).
- 160 Ezenfelül a megtámadott határozat nem tartalmaz egyetlen olyan elemet sem, amelyből arra lehetne következtetni, hogy az érintett vállalkozások kártalanítási mechanizmusának szélesebb körű hozzáférhetővé tétele az e vállalkozásokkal szemben benyújtott keresetek alapjául szolgálhatna. Az ilyen keresetek célja ugyanis mindig az, hogy az oltóanyaggyártót az elszenvedett kár megtérítésére kötelezzék, függetlenül attól, hogy végeredményben mely szervezet viseli a kártérítési költségeket.
- 161 E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy a megtámadott határozatban a kártalanításra vonatkozó kikötés szélesebb körű hozzáférhetővé tételének megtagadására felhozott első indok nem bizonyítja – amint azt a fenti 31. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli – az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei szempontjából előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat fennállását.
- 162 A megtámadott határozatban a kártalanításra vonatkozó – különösen a tagállam általi kártalanítás kizártságát megalapozó pontos feltételeket meghatározó – kikötések teljes körű hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében hivatkozott második indok az, hogy az ilyen hozzáférhetővé tétel az érintett vállalkozás versenytársai előtt – ideértve az oltóanyagot nem gyártó versenytársakat is – elkerülhetetlenül feltárná a felelősségi körök „gyenge pontjait”, és olyan versenylőnyt biztosítana számukra, amelyet például hirdetésekben és összehasonlító reklámokban kihasználhatnak.

- 163 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy a kártalanításra vonatkozó kikötéseknek a szóban forgó megállapodásokba történő beépítésének indoka, vagyis az oltóanyagok kifejlesztéséhez szükséges idő lerövidítése miatt az érintett vállalkozásoknál felmerülő kockázatok ellentételezése, a megtámadott határozat elfogadását megelőzően nyilvánosságra került.
- 164 Ezenkívül valamennyi szóban forgó megállapodás tartalmaz kártalanításra vonatkozó kikötést, amely egyébiránt összességében hasonlóan sorolja fel azokat a konkrét helyzeteket, amelyekben az érintett vállalkozásnak a tagállam általi kártalanítása kizárt.
- 165 Mivel valamennyi érintett vállalkozás meghatározott és jogszerű okból részesült a kártalanításra vonatkozó kikötés előnyeiből, a megtámadott határozatban semmi nem utal arra, hogy a kártalanításra vonatkozó kikötés szélesebb körű hozzáférhetővé tétele esetén az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének veszélye – különösen azáltal, hogy az említett vállalkozásoknak versenyelőnyt biztosított – a határozat elfogadásának időpontjában észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló lett volna.
- 166 E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy a megtámadott határozatban a kártalanításra vonatkozó kikötés szélesebb körű hozzáférhetővé tételének megtagadására felhozott második indok nem bizonyítja – amint azt a fenti 31. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli – az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei szempontjából előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat fennállását.
- 167 Ami a megtámadott határozatban a kártalanításra vonatkozó - különösen a tagállam általi kártalanítás kizártságát megalapozó feltételeket meghatározó – kikötés teljes körű hozzáférhetővé tételének megtagadása érdekében hivatkozott harmadik indokot, vagyis azt illeti, hogy az érintett vállalkozások felelősségi korlátainak pontos ismerete hatással lenne a fogyasztók és a potenciális kereskedelmi partnerek körében fennálló jóhírnevére, meg kell jegyezni, hogy a felperesek állításával ellentétben valamely vállalkozás jóhírnevének sérelme bizonyosan sérti a vállalkozás kereskedelmi érdekeit, mivel a piacon tevékenykedő bármely gazdasági szereplő jó hírneve alapvető fontosságú a piacon folytatott gazdasági tevékenységének végzése szempontjából (lásd ebben az értelemben: 2018. december 5-i Falcon Technologies International kontra Bizottság ítélet, T-875/16, nem tették közzé, EU:T:2018:877, 51. és 53. pont).
- 168 Mindazonáltal a fenti 163–165. pontban kifejtettekkel azonos okok miatt a megtámadott határozat nem tartalmaz egyetlen olyan elemet sem, amely alapján észszerűen arra lehetne következtetni, hogy a kártalanításra vonatkozó kikötés szélesebb körű hozzáférhetővé tétele esetén az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei, különösen jó hírnevük sérelmének kockázata a határozat elfogadásának időpontjában észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló lett volna.
- 169 E körülmények között a Törvényszék úgy véli, hogy a megtámadott határozatban a kártalanításra vonatkozó kikötés szélesebb körű hozzáférhetővé tételének megtagadására felhozott harmadik indok nem bizonyítja – amint azt a fenti 31. pontban hivatkozott ítélkezési gyakorlat megköveteli – az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei szempontjából előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat fennállását.
- 170 A fentiekre tekintettel a második jogalap ötödik része megalapozott a szóban forgó megállapodások kártalanításra vonatkozó kikötései tekintetében.

171 Ebből következik, hogy a második jogalap ötödik részének részben helyt kell adni a kártalanításra vonatkozó kikötések tekintetében, és azt részben el kell utasítani az érintett vállalkozások szerződéses felelősségére vonatkozó kikötések tekintetében.

5. A szállítási ütemtervekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról

172 A második jogalap hatodik részében a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság kizárta az érintett vállalkozások oltóanyagait illető szállítások ütemezését, és e tekintetben nem igazolta kellőképpen a kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazását. Véleményük szerint az említett információk nem minősülnek kereskedelmi szempontból érzékeny információknak, és az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének kockázata feltételezésen alapul.

173 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

174 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozatban a 3. és a 8–13. dokumentumban kizárta a szigorú értelemben vett szállítási ütemterveket, azaz az adagok mennyiségét és a szállítások gyakoriságát.

175 A megtámadott határozatban a Bizottság jelezte, hogy a szállítási ütemtervek, valamint az azokhoz kapcsolódó szerződéses kötelezettségek az érintett vállalkozások szempontjából érzékeny kereskedelmi információknak minősülnek, amelyek hozzáférhetővé tétele az esetleges versenytársaik előtt a kapacitásukra és belső kereskedelmi stratégiáikra vonatkozó információkat tárna fel. Ebbe a kategóriába tartoznak például a 12. dokumentum I.4.7.1 és azt követő cikkei, a 13. dokumentum II.14. cikke és a 8. dokumentum I.4.7. cikke. Arra is rámutatott, hogy ezek az információk pontosan megjelölik azokat a költségeket, amelyeket a szerződésszegés az érintett vállalkozás számára okozhat, mivel a szállítás elmaradása vagy késedelve esetén adott esetben járó átalány-kártérítésre vonatkozó szabályokat tartalmaznak. Ezek az információk annál is inkább érzékenyek, mivel az érintett vállalkozások nagy fokú versenyben működnek, amennyiben ezek a vállalkozások világszinten folytatnak tárgyalásokat, és versenyben állnak egymással a Covid19 elleni oltóanyagok Unión kívüli vevők részére történő szállítása terén. Az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeivel való ezen esetleges összeütközés annál is inkább káros lenne, mivel bizonyos megállapodások, így különösen a 7. és 11. dokumentum teljesítése a küszöbön állt a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában. Egyébiránt a Bizottság pontosította, hogy a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alkalmazhatóságának értékelése során figyelembe vette az érintett vállalkozások sajátos helyzetét, valamint azt, hogy az adott megállapodás teljesítése mely szakaszban tart.

176 E tekintetben a Törvényszék úgy ítéli meg, hogy a Bizottság által előadott körülmények igazolják, hogy a szállítási ütemtervekre vonatkozó kizárt információk érzékeny kereskedelmi információknak minősülnek, és elegendők annak megállapításához, hogy fennáll annak az észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázata, hogy ezen információk hozzáférhetővé tétele sértené az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmét (lásd ebben az értelemben: 2014. július 3-i Tanács kontra in't Veld ítélet, C-350/12 P, EU:C:2014:2039, 52. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat).

177 A szóban forgó megállapodások teljes változatának tanulmányozását követően a Törvényszék ugyanis megállapítja, hogy a szállítási ütemtervekre vonatkozó kizárt információk bepillantást engednek az érintett vállalkozások kapacitásaira és belső kereskedelmi stratégiáira, a szállítási feltételekre és módokra, mennyiségekre és időzítésekre, valamint arra vonatkozóan, hogy a

szállítás elmaradása vagy késedelme milyen következményekkel jár e vállalkozásokra nézve. Így a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában nem lehetett kizárni az érintett vállalkozások belső kereskedelmi stratégiáit érintő, észszerűen előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázat valószínű fennállását.

178 A fentiekre tekintettel a második jogalap hatodik részét el kell utasítani.

6. Az adományokra és a viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról

179 A második jogalap hetedik részében – az első jogalaphoz hasonlóan (lásd a fenti 17. és 25. pontot) – a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság a szóban forgó megállapodásokban nagymértékben kitakarta az oltóanyagok adományozására és viszonteladására vonatkozó kikötéseket, és e tekintetben nem igazolta kellőképpen a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel alkalmazását. Álláspontjuk szerint az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének kockázata feltételezésen alapul. Egyébiránt ezek az információk a harmadik országok közegészségügye szempontjából is nagy jelentőséggel bírnak. A Bizottságnak egyensúlyt kellett volna teremtenie az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek feltételezett megsértése és az átláthatósághoz fűződő közérdek között, mivel a globális átoltottság nagy jelentőséggel bír az emberi egészség védelme szempontjából az Unióban és a harmadik országokban.

180 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

181 A Bizottság szerint, figyelemmel a szóban forgó megállapodásokra vonatkozó tárgyalásokat övező kontextusra, az adományozásra és a viszonteladásra vonatkozó kikötések a kereskedelmi ügyletek lényegét érintik, és hozzáférhetővé tételük sértené az érintett vállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit, különösen a kapacitásuk és a belső kereskedelmi stratégiáik tekintetében, amint arra a megtámadott határozat is hivatkozik. Azt állítja, hogy a hozzáférhetővé tételük megtagadása arra irányul, hogy megőrizze a tagállamnak és az érintett vállalkozásnak az esetleges viszonteladás vagy adományozás értékelésére vonatkozó, valamint a harmadik országokkal kötött esetleges háromoldalú megállapodások keretében fennálló mérlegelési jogkörét. Márpedig az említett kikötések teljes körű hozzáférhetővé tétele az ilyen döntéseket a kereskedelmi érdekektől idegen elemektől tenné függővé, és jelentős pénzügyi következményekkel járna az érintett vállalkozásra nézve, különösen a kártérítés területén, és olyan hasznos kereskedelmi információkkal szolgálna e vállalkozás versenytársai számára, amelyeket azok harmadik országokban kihasználhatnának a vállalkozással szemben. E kikötések tehát kereskedelmi dimenzióval bírnak. A Bizottság vitatja a felperesek azon érvelését, amely szerint az említett kikötések nem tekinthetők kereskedelmi szempontból bizalmasnak az Unión kívüli közegészségügyhez fűződő nyomós érdek miatt, mivel a közegészségügyhöz kapcsolódó megfontolások e tekintetben nem lehetnek meghatározó tényezők.

182 A jelen ügyben a Bizottság a megtámadott határozattal a 7. és a 11. dokumentumban teljes mértékben kitakarta az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötéseket. E kikötéseket a 3., 4., 6., 8., 9., 12. és 13. dokumentumban pedig részben kitakarta.

183 Ugyanakkor a megtámadott határozat, amely kifejti azokat az indokokat, amelyek igazolják a szóban forgó megállapodásokban szereplő számos információkategória teljes vagy részleges hozzáférhetővé tételének megtagadását, nem tünteti fel kifejezetten – még röviden sem – azokat az indokokat, amelyek miatt az adományozásra és a viszonteladásra vonatkozó kikötéseket kitakarták.

- 184 E következtetést nem teheti kérdéssé a Bizottság által a beadványaiban kifejtett azon érvelés sem, amely szerint az adományozásra és a viszonteladásra vonatkozó kikötések az érintett vállalkozások szempontjából érzékeny kereskedelmi dimenzióval rendelkeznek az esetleges háromoldalú megállapodásokkal, különösen a díjszabással, a kártalanítással és a költségek átvállalásával, következésképpen pedig az esetleges jövőbeli kereskedelmi kapcsolataikkal összefüggésben. E magyarázatokra ugyanis nem hivatkoztak a megtámadott határozatban, és azok nem is vezethetők le az abban szereplő magyarázatokból.
- 185 Hasonlóképpen e következtetést nem teheti kérdéssé a Bizottság által a tárgyaláson előadott azon állítás sem, amely szerint a megtámadott határozat 2.1.1. pontja az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötések tekintetében indokláskezdeményt tartalmaz. Kétségtelen, hogy e pont kifejti, hogy „az azon megállapodásokból kitakart részek, amelyekhez [a felperesek] hozzáférést kér[nek], olyan információkat tartalmaznak, amelyek hozzáférhetővé tétele árthat az érintett vállalkozások versenyképességének a szóban forgó gyógyszerkészítmények gyártásának és forgalmazásának világpiacán”. Mindazonáltal ez a mondat olyannyira általános, hogy a szóban forgó megállapodások szinte valamennyi kikötésére utalhat, és nem fedí fel az érintett vállalkozásoknak vagy akár a tagállamoknak a szóban forgó kikötések szélesebb körű nyilvánosságra hozatala esetén az esetleges adományozások vagy viszonteladások értékelésére vonatkozó konkrét aggályait.
- 186 Ebből következik, hogy a Bizottság nem szolgáltatott elegendő magyarázatot arra vonatkozóan, hogy az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés miként sérthetné konkrétan és ténylegesen az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit.
- 187 A fentiekre tekintettel a felperesek tehát helyesen hivatkoznak arra, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdését, amikor megtámadta az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférést.
- 188 Ebből következően a második jogalap hetedik részének helyt kell adni.

7. A második jogalpra vonatkozó következtetés

- 189 A fenti 151–171. és 182–187. pontban kifejtett indokok alapján a második jogalap ötödik és hetedik részének helyt kell adni, a megtámadott határozatot a kártalanításra, valamint az adományozással és viszonteladással kapcsolatos kikötésekre vonatkozó részében meg kell semmisíteni, a második jogalapot pedig ezt meghaladó részében el kell utasítani.

C. A harmadik, az 1049/2001 rendeletnek e rendelet amiatti megsértését eredményező következtetlen alkalmazására és a megfelelő ügyintézés elvének amiatti megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság nem ugyanolyan mértékben takarta ki az azonos jellegű kikötéseket vagy információkat

- 190 Harmadik jogalapjukkal a felperesek azt kifogásolják, hogy a Bizottság következtetlenül kitakart bizonyos, azonos jellegű, sőt azonos kikötéseket és információkat a szóban forgó megállapodások némelyikében, míg más megállapodásokban nem. Egyébiránt a Bizottság nem fejtette ki sem az ilyen eltérések okát, sem pedig azt, hogy a kitakart információk hozzáférhetővé tétele miként sértette volna az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit. Úgy vélik, hogy a kitakarások

közötti következetlenségek azt mutatják, hogy a Bizottság egyszerűen az érintett vállalkozás véleményét követte, és a válaszukban előadják, hogy e következetlenség a megfelelő ügyintézés elve megsértésének minősül.

- 191 Ennek keretében a felperesek egyrészt a szellemi tulajdonjogokra vonatkozó kikötéseket, valamint az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötéseket emelik ki.
- 192 A felperesek hasonló kifogásokra hivatkoznak a fogalommeghatározásokra vonatkozó első jogalap keretében, valamint a második jogalapnak a szellemi tulajdonjoggal kapcsolatos kikötésekre, az előlegekre és előzetes fizetésekre, illetve a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekre vonatkozó harmadik, negyedik és ötödik része keretében.
- 193 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 194 E tekintetben a Törvényszék emlékeztet arra, hogy a Charta 41. cikke (2) bekezdésének c) pontja úgy rendelkezik, hogy a megfelelő ügyintézéshez való jog magában foglalja az igazgatási szervek azon kötelezettségét, hogy döntéseiket indokolják.
- 195 Ezenkívül a harmadik személyektől származó dokumentumokat illetően az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (4) bekezdése pontosítja, hogy az uniós intézmény köteles a harmadik személlyel egyeztetni annak megállapítása érdekében, hogy az említett rendelet 4. cikkének (1) vagy (2) bekezdésében előírt kivételek alkalmazhatók-e, kivéve ha egyértelmű, hogy a dokumentum hozzáférhetővé tehető, vagy nem tehető hozzáférhetővé. Ha az érintett intézmény úgy ítéli meg, hogy egyértelmű, hogy a harmadik személytől származó dokumentumhoz való hozzáférést az ugyanezen cikk (1) vagy (2) bekezdésében előírt kivételek alapján meg kell tagadni, megtagadja a hozzáférést a kérelmezőtől anélkül, hogy a dokumentumot kibocsátó harmadik személlyel egyeztetnie kellene, függetlenül attól, hogy e harmadik személy korábban tiltakozott-e az ugyanezen dokumentumokhoz való hozzáférés iránt e rendelet alapján benyújtott kérelemmel szemben.
- 196 Ami az uniós intézményeknek a harmadik személyektől származó dokumentumokhoz való hozzáférés iránti kérelmek elbírálása keretében fennálló mérlegelési mozgásterét illeti, pontosítani kell, hogy az 1049/2001 rendeletnek valamely intézmény birtokában lévő összes dokumentumhoz, az ott felsorolt kivételeket leszámítva, hozzáférési jogot biztosító rendelkezéseit ténylegesen végre kell hajtania annak az intézménynek, amelyhez a hozzáférés iránti kérelmet intézték (2012. február 14-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-59/09, EU:T:2012:75, 48. pont).
- 197 Ennélfogva a harmadik személytől származó dokumentumok esetében, bár az e személlyel való egyeztetés a tőle származó dokumentum hozzáférhetővé tételét megelőzően kétségtelenül kötelező, a Bizottságnak kell értékelnie azokat a kockázatokat, amelyek e dokumentumok hozzáférhetővé tételéből eredhetnek. Különösen nem tekintheti úgy, hogy e harmadik személy tiltakozása automatikusan azt jelenti, hogy a hozzáférhetővé tételre nem kerülhet sor a kereskedelmi érdekek védelme sérelmének kockázata miatt, hanem ettől függetlenül elemeznie kell valamennyi releváns körülményt, és a mérlegelési mozgásterén belül határozatot kell hoznia.
- 198 Ily módon az 1049/2001 rendelet 8. cikkének megfelelően az uniós intézményt terheli az e rendelet helyes alkalmazásáért való végleges felelősség, továbbá annak kell a harmadik személytől származó dokumentumokhoz való hozzáférést megtagadó határozat érvényességét megvédenie az uniós bíróságok vagy az európai ombudsman előtt. Ha a harmadik személyektől származó dokumentumok esetében az intézménynek automatikusan követnie kellene az érintett harmadik

személy által javasolt indokolást, arra kényszerülne, hogy a hozzáférés iránti kérelmet benyújtó személlyel szemben, és adott esetben a felülvizsgálatot végző szervek előtt olyan álláspontot védjen, amelyet ő maga nem tekint védhetőnek (lásd ebben az értelemben és analógia útján: 2012. február 14-i Németország kontra Bizottság ítélet, T-59/09, EU:T:2012:75, 47. pont).

- 199 A jelen ügyben a megtámadott határozat kifejti, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikke (4) bekezdésének megfelelően a Bizottság az érintett vállalkozásokkal további, „kiterjedtnek” minősített egyeztetéseket folytatott a szóban forgó megállapodásoknak a megerősítő kérelem nyomán történő szélesebb körű hozzáférhetővé tételének lehetőségére vonatkozóan. E határozat kifejti, hogy az említett egyeztetésekből az következik, hogy a szóban forgó megállapodások egyes részei továbbra is védelmet igényelnek, mivel kereskedelmi szempontból érzékenyek, és hozzáférhetővé tételük sértheti az érintett vállalkozások jogos kereskedelmi érdekeit. A megtámadott határozat pontosítja, hogy a szóban forgó megállapodásokhoz szélesebb körű részleges hozzáférést biztosítottak, miután az intézmény figyelembe vette az érintett vállalkozások válaszait és saját értékelését. A megtámadott határozat azt is kifejti, hogy a kitarakások terjedelme többek között az egyes érintett vállalkozások sajátos helyzetétől, jellemzőitől, más kereskedelmi szereplőkkel való kapcsolataitól, piaci és üzleti stratégiáitól, a nyilvánosságra hozott információ versenytársak általi esetleges felhasználásától és a szóban forgó megállapodás teljesítésének szakaszától függően változott.
- 200 Ebből következik, hogy a felpereseknek teljes mértékben lehetőségük volt megérteni a szóban forgó megállapodások kitarakásával kapcsolatos eltérések indokait, és azt, hogy a Bizottság véleménye szerint e dokumentumok különböző kitarakt részeinek teljes körű hozzáférhetővé tétele mennyiben lehet eltérő hatással az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeire. Ennélfogva a megtámadott határozat indokolása nem hiányos e tekintetben.
- 201 Ezenkívül a megtámadott határozatból és a szóban forgó megállapodások olvasatából kitűnik, hogy bár e dokumentumok mindegyike kétségtelenül ugyanarra a tárgyra, nevezetesen a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésére vonatkozik, és a szerződő felek e tekintetben fennálló kölcsönös kötelezettségeire vonatkozó rendelkezéseket tartalmaz, a szóban forgó egyes megállapodások jogi tárgya eltérő, mivel az érintett vállalkozás és a konkrét oltóanyag eltérő. Így minden egyes szóban forgó megállapodás önálló dokumentumnak minősül.
- 202 Márpedig a felperesek lényegében csupán kevéssé hihetőnek tekintették azt, hogy egy adott információ egy adott vállalkozás esetében érzékeny, egy másik vállalkozás esetében pedig nem. Azonban nem terjesztettek elő egyetlen olyan releváns bizonyítékot sem, amely cáfolhatná a Bizottság által a megtámadott határozatban kifejtett magyarázatokat, amelyek szerint a Bizottság a kitarakt információkhoz való hozzáférés megtagadásakor az egyes szóban forgó megállapodások konkrét tartalmára és az egyes érintett vállalkozások egyedi helyzetére vonatkozó tényezők elemzésére támaszkodott.
- 203 A fenti megfontolásokra tekintettel a harmadik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

D. A negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének amiatti megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a kért információk hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket

- 204 A felperesek a kiigazított negyedik jogalapjukkal lényegében a Bizottság által a megtámadott határozatban előadott azon indokok megalapozottságát és elégséges jellegét vitatják, amelyek szerint nem áll fenn olyan nyomós közérdek, amely a szóban forgó megállapodásoknak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett teljes körű hozzáférhetővé tételét igazolná.
- 205 A felperesek szerint nyomós közérdek fűződik a szóban forgó megállapodások teljes körű hozzáférhetővé tételéhez annak érdekében, hogy megteremtsék a nyilvánosságnak a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésére és a közpénzek e tekintetben történő felhasználására vonatkozó közös közbeszerzésben a Bizottság által vállalt szerepbe vetett bizalmát, valamint annak érdekében, hogy megteremtsék a nyilvánosságnak magukba az oltóanyagokba vetett bizalmát, mégpedig a védőoltással szembeni vonakodás jelensége és a félretájékoztatás elleni küzdelem érdekében.
- 206 Hasonlóképpen a felperesek azt állítják, hogy kapcsolat áll fenn az oltással szembeni vonakodás jelensége és a nyilvánosság intézményekkel szembeni bizalmatlansága, valamint a szóban forgó megállapodásokban szereplő bizonyos információk – nevezetesen a különböző oltóanyagok előállításának költség szerkezete, az árak, a gyártóüzemek helyszíne, a szellemi tulajdonra vonatkozó megállapodások, a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések, valamint az oltóanyaghoz való hozzáférésre vonatkozó kikötések – nyilvánosságra hozatalának elmulasztása között.
- 207 A felperesek vitatják, hogy csak általános jellegű érveket adtak volna elő a kitakart információk hozzáférhetővé tételének igazolására. Azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem mérlegelte egymással szemben az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit és az átláthatóság által előmozdított, az egészségüghöz fűződő nyomós közérdeket. A Bizottság egyszerűen elutasította a felperesek érveit, anélkül hogy egyértelműen megjelölte volna azokat az okokat, amelyek miatt nem áll fenn a szóban forgó információk hozzáférhetővé tételéhez fűződő nyomós közérdek.
- 208 Végül a felperesek a kiigazítási beadványukban ismertetik azokat az okokat, amelyek miatt a szóban forgó megállapodásokban kitakart bizonyos konkrét információk hozzáférhetővé tétele szükséges. Először is azt állítják, hogy a fogalom meghatározások hozzáférhetővé tétele a szóban forgó megállapodások megértésének, következésképpen az átláthatóságnak és a bizalomnak az előfeltétele, így ahhoz nyomós közérdek fűződik. Másodsor, az oltóanyaggyártó üzemek helyének nyilvánosságra hozatala szükséges ahhoz, hogy a tagállamokban megszervezzék az oltási kampányokat, és hogy a nyilvánosság fel tudja mérni, hogy várható-e esetleges késedelem a szállításban, és meg tudja győződni arról, hogy elegendő kapacitás áll-e rendelkezésre az oltóanyagok időben történő szállításához. Harmadszor, az adományozásra és a viszonteladásra vonatkozó kikötések nyilvánosságra hozatala annak megismeréséhez szükséges, hogy az Unió és a tagállamok hogyan járulnak hozzá a Covid19 elleni globális küzdelemhez. Negyedszer, az adagonkénti árak és a szállítási ütemtervek nyilvánosságra hozatala azért szükséges, hogy helyreállítsák a nyilvánosságnak az oltóanyagokra vonatkozó közös közbeszerzésbe vetett bizalmát, és magyarázatot adjanak a tagállamok eltérő oltóanyag-választásaira és a többek között az AstraZeneca által tapasztalt szállítási nehézségekre. Ötödször, az előlegekre és az előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések hozzáférhetővé tétele fontos ahhoz, hogy a nyilvánosság megbízzon az oltóanyagokban és a közpénzek Bizottság általi beruházásában, valamint hogy

elemezni tudja az oltóanyagokra vonatkozó közös közbeszerzést és az érintett vállalkozások által elért esetleges nyereségeket, és következtetéseket tudjon levonni azokra vonatkozóan. Hatodszor, a felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötések hozzáférhetővé tétele alapvető fontosságú az oltóanyagokba vetett bizalom növelése, a félretájékoztatás elleni küzdelem, valamint annak megismerése érdekében, hogy ki a felelős, és ki részesülhet kártérítésben a védőoltással kapcsolatos mellékhatások esetén.

209 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.

210 E tekintetben a Törvényszék elöljáróban emlékeztet arra, hogy az első jogalapnak és a második jogalap első részének, valamint a második jogalap ötödik és hetedik részének helyt kell adni annyiban, amennyiben a Bizottság nem szolgált elegendő magyarázattal arra vonatkozóan, hogy az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességzegés” kifejezés, illetve a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” kifejezés meghatározásához való hozzáférés, valamint az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötések konkrétan és ténylegesen miként sérthetnék az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeit, továbbá, amennyiben a kártalanításra vonatkozó rendelkezések szélesebb körű hozzáférhetővé tételének megtagadására vonatkozó indokok nem bizonyítják az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekei sérelmének előre látható, és nem pusztán feltételezésen alapuló kockázatát, megsértve ezzel az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdését. Ebből következik, hogy a negyedik jogalap vizsgálata nem érinti a megtámadott határozat említett vonatkozásait.

211 Az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondatával összhangban az intézmények megtagadják a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tétel sértené többek között a természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét, „kivéve, ha az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételéhez nyomós közérdek fűződik”. Ebből az következik, hogy az uniós intézmények nem tagadhatják meg a dokumentumokhoz való hozzáférést, ha a hozzáférhetővé tételt nyomós közérdek igazolja, még akkor sem, ha az sértheti valamely meghatározott természetes vagy jogi személy kereskedelmi érdekeinek védelmét.

212 Ebben az összefüggésben egyensúlyt kell teremteni az érintett dokumentum hozzáférhetővé tételének mellőzésével védeni kívánt különleges érdek, valamint különösen az e dokumentum hozzáférhetővé tételéhez fűződő közérdek között, tekintettel azokra az előnyökre, amelyek – mint azt az 1049/2001 rendelet (2) preambulumbekkezdése megállapítja – a nagyobb átláthatóságból származnak, vagyis arra, hogy a polgárok még inkább részt vehetnek a döntéshozatali eljárásban, valamint hogy biztosítva van a közigazgatás nagyobb legitimitációja, hatékonysága és felelőssége a demokratikus rendszerben (lásd: 2010. október 21-i Agapiou Joséphidès kontra Bizottság és EACEA ítélet, T-439/08, nem tették közzé, EU:T:2010:442, 136. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2018. február 5-i PTC Therapeutics International kontra EMA ítélet, T-718/15, EU:T:2018:66, 107. pont).

213 A kérelmező feladata, hogy konkrétan hivatkozzon az érintett dokumentumok hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket megalapozó körülményekre (lásd: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 94. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 90. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat). Ennek bizonyítása ugyanis azokra hárul, akik az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek fennállására hivatkoznak (2014. szeptember 25-i Spirlea kontra Bizottság ítélet, T-306/12, EU:T:2014:816, 97. pont).

- 214 A valamely dokumentum hozzáférhetővé tételének igazolására alkalmas nyomós közérdeknek nem kell szükségszerűen különböznie az 1049/2001 rendeletet átható elvektől. Általános megfontolások azonban nem fogadhatók el a kért dokumentumokhoz való hozzáférés igazolására, amely megköveteli, hogy az átláthatóság elve adott helyzetben olyan különös nyomatékkel bírjon, amely elsőbbséget élvez a szóban forgó dokumentumok hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokkal szemben (lásd ebben az értelemben: 2013. november 14-i LPN és Finnország kontra Bizottság ítélet, C-514/11 P és C-605/11 P, EU:C:2013:738, 92. és 93. pont, valamint az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlat; 2015. július 16-i ClientEarth kontra Bizottság ítélet, C-612/13 P, EU:C:2015:486, 92. és 93. pont).
- 215 A jelen ügyben a megerősítő kérelemben a hat képviselő a szóban forgó megállapodások hozzáférhetővé tételét véleményük szerint igazoló nyomós közérdekre hivatkozott, lényegében öt részre tagolva, nevezetesen először is a nyilvánosságnak a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésével kapcsolatos bizottsági intézkedésekbe és e tekintetben a közpénzek felhasználásába vetett bizalmának megteremtése érdekében az átláthatóságra, másodsor a nyilvánosságnak magába az oltóanyagokba vetett bizalma és az oltással szembeni vonakodás elleni küzdelem érdekében az átláthatóságra, harmadszor a Parlament nagyobb átláthatóságot követelő különböző nyilatkozataira, negyedszer a világjárvány globális dimenziójára, ötödször pedig a Chartára és az uniós polgárokként, illetve a Parlament tagjaiként betöltött kettős szerepükre.
- 216 A megtámadott határozatban, amelyben a Bizottság szélesebb körű részleges hozzáférést biztosított a korábban hozzáférhetővé tett hozott 1–8. és 11. dokumentumhoz, valamint részleges hozzáférést biztosított kitakart formában az addig hozzáférhetővé nem tett 9., 10., 12. és 13. dokumentumhoz, a Bizottság jelezte, hogy egyetért a nyilvánosságnak az oltóanyagok beszerzésével kapcsolatos intézkedésekbe vetett bizalmának jelentőségével, és elismeri az átláthatóság megkövetelt magas szintjét. Emlékeztetett arra, hogy az átláthatóság biztosítása érdekében rendszeresen közölt információkat az érintett vállalkozásokkal folytatott tárgyalások állásáról, valamint a megtett lépésekről, beleértve a Parlament felé tett lépéseket is. Kifejtette, hogy egyeztetett az érintett vállalkozásokkal annak érdekében, hogy a lehető legszélesebb körű hozzáférést biztosítsa a szóban forgó megállapodásokhoz. Hangsúlyozta azonban, hogy a megtámadott határozat meghozatalának időpontjában az egészségügyi válság még tartott, és hogy a dokumentumokhoz való hozzáférés joga nem általános és abszolút jog. Ezt követően rámutatott a megerősítő kérelemben szereplő, az esetleges oltással szembeni vonakodásra, a Parlament különböző nyilatkozataira, a Chartára és a világjárvány globális dimenziójára vonatkozó érvelés általános jellegére, és emlékeztetett arra, hogy általános megfontolások – ideértve az emberi egészség védelmével kapcsolatos megfontolásokat is – nem elegendők a nyomós közérdek igazolásához, azon konkrét, azt igazoló indokok pontosítása nélkül, hogy a hozzáférhetővé tétel milyen mértékben szolgálná ezt a közérdeket. Pontosította, hogy nem tudott semmilyen olyan közérdeket azonosítani, amely elsőbbséget élvezne az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése által védett köz- és magánérdekkel szemben. Elutasította az azon alapuló megfontolások relevanciáját, hogy három előzetes beszerzési megállapodás a médián keresztül kiszivárgott. Végül úgy vélte, hogy az a tény, hogy a szóban forgó megállapodások közigazgatási eljárással, nem pedig jogalkotási aktusokkal kapcsolatosak, megerősíti azt a következtetést, amely szerint semmilyen nyomós közérdek nem igazolja a kitakart részek hozzáférhetővé tételét.
- 217 E megfontolásokból kitűnik, hogy a Bizottság olyan rövid magyarázatokkal szolgált, amelyek lehetővé tették a felperesek számára azon indokok megértését, amelyek alapján kizárta a szóban forgó szerződések teljes körű hozzáférhetővé tételét igazoló, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének utolsó tagmondata értelmében vett nyomós közérdek fennállását.

- 218 Következésképpen a megtámadott határozat indokolásának elégtelenségére alapított kifogást el kell utasítani.
- 219 Ami a megtámadott határozat indokolásának megalapozottságát illeti, a Bizottság értékelése nem minősül téves jogalkalmazásnak az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése tekintetében.
- 220 A jelen ügyben ugyanis az a körülmény, hogy az érintett vállalkozások közérdekű feladatok ellátásában vettek részt, különösen a Covid19 elleni oltóanyagoknak a tagállamok nevében a Bizottság által megtárgyalt szóban forgó megállapodások címén kifizetett, közpénzből származó előlegek vagy előzetes fizetések révén való kifejesztésében, főszabály szerint alkalmas arra, hogy bizonyítsa a nyilvánosságnak az említett oltóanyagokra és megállapodásokra vonatkozó információkhoz való hozzáféréshez fűződő valós érdekének fennállását (lásd ebben az értelemben: 2023. szeptember 7-i Breyer kontra REA ítélet, C-135/22 P, EU:C:2023:640, 77. pont).
- 221 Emellett a Bizottság által a Covid19 elleni oltóanyagok gyártóival folytatott tárgyalások és a szóban forgó megállapodások tagállamok nevében történő megkötése folyamatának átláthatósága hozzájárulhat az uniós polgároknak az ezen intézmény által támogatott oltóanyag-stratégiába vetett bizalmának növeléséhez, következésképpen pedig különösen az említett megállapodások megtárgyalásának és megkötésének feltételeire vonatkozó hamis információk terjesztése elleni küzdelemhez (lásd ebben az értelemben: 2022. szeptember 7-i Saure kontra Bizottság ítélet, T-448/21, nem tették közzé, EU:T:2022:525, 45. pont; 2022. szeptember 7-i Saure kontra Bizottság ítélet, T-651/21, nem tették közzé, EU:T:2022:526, 46. pont).
- 222 Ennek keretében meg kell állapítani, hogy a Bizottság nem tagadta az oltóanyagok beszerzésével és a szóban forgó megállapodásokkal kapcsolatos információk megismeréséhez fűződő közérdek fennállását, de a megtámadott határozatban úgy értékelte, hogy ezt az érdeket kielégítették az átláthatóság biztosítása érdekében tett különböző lépések, többek között a tárgyalások előrehaladtára vonatkozó naprakész információk közzététele, valamint a Parlament szóban és írásban történő tájékoztatása. Azt is meg kell állapítani, hogy a kitakart információk nem tartalmaznak az oltóanyagok hatékonyságára és biztonságosságára vonatkozó olyan tudományos információkat, amelyek a nyilvánosságnak az oltóanyagok használatával kapcsolatos esetleges aggályaira választ adnának.
- 223 Mindazonáltal az olyan általános megfontolások, mint amelyekre a felperesek hivatkoznak, nevezetesen a nyilvánosságnak a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésével kapcsolatos bizottsági intézkedésekbe vetett bizalma megteremtésének szükségessége, valamint magukba az oltóanyagokba vetett bizalom megteremtésének szükségessége az oltással szembeni vonakodás ellensúlyozása érdekében, nem bizonyíthatják, hogy az átláthatósághoz fűződő érdek a jelen ügyben olyan különös nyomatékkel bírna, amely elsőbbséget élvezhetne a szóban forgó szerződések kitakart részei hozzáférhetővé tételének megtagadását igazoló okokkal szemben.
- 224 E következtetést nem tehetik kérdésessé a felpereseknek a kiigazítási beadványukban szereplő részletesebb érvei.
- 225 Először is a felperesek egyáltalán nem támasztották alá, hogy az érintett vállalkozások gyártóüzemeinek elhelyezkedésére vonatkozó információk részükre és végső soron a nyilvánosság részére történő hozzáférhetővé tétele mennyiben szükséges a tagállami oltási kampányok megszervezéséhez, lévén hogy az említett kampányokat az illetékes nemzeti

hatóságok kivitelezik. Ugyanígy azt sem fejtették ki, hogy ezen információk hozzáférhetővé tétele miként tenné lehetővé a nyilvánosság számára, hogy megalapozott véleményt alkosson az esetleges késedelmes szállítás kockázatáról és az említett üzemek termelési kapacitásáról.

- 226 Másodsor, amennyiben a felperesek arra hivatkoznak, hogy az adagonkénti árak és a szállítási ütemtervek hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné, hogy ismét bizalmat keltsenek a nyilvánosság nagyobb részében az oltóanyagok beszerzése iránt, és magyarázatot adna a tagállamok különböző oltóanyag-választásaira és a szállítási nehézségekre, meg kell állapítani, hogy állításukat nem támasztják alá. Konkrétabban, nem fejtik ki, hogy a nyilvánosságnak a Covid19 elleni oltóanyagokra vonatkozó közös közbeszerzésébe vetett bizalmát mennyiben erősítené meg a szóban forgó megállapodások olyan érzékeny pénzügyi elemeinek hozzáférhetővé tétele, amelyek az érintett vállalkozásokkal szemben felhasználhatók a harmadik országbeli vásárlókkal folytatott tárgyalásaik során, vagy akár a Bizottsággal és a tagállamokkal szemben a későbbi beszerzési megállapodások keretében. Azt sem fejtik ki, hogy az adagonkénti árak önmagukban hogyan fedhetnék fel a Covid19 elleni oltási kampányaik során használt oltóanyagokra vonatkozó tagállami döntések háttérében álló okokat. Márpedig az említett döntéseket – a tagállam azon döntésén kívül, hogy részt vesz-e a szóban forgó megállapodásban, vagy sem, valamint az áron túl – különböző megfontolások befolyásolhatják, mint az oltóanyag jellemzői, rendelkezésre állása és szállítási határideje. Egyébiránt a Bizottság érveléséhez hasonlóan a szállítási ütemtervek hozzáférhetővé tétele egyáltalán nem világítana rá a szállítási nehézségek esetleges okaira.
- 227 Harmadszor, amennyiben a felperesek azt állítják, hogy az előlegekre és az előzetes fizetésekre vonatkozó kikötések hozzáférhetővé tétele lehetővé tenné a nyilvánosság oltóanyagokba és a közpénzek beruházásába vetett bizalmának megerősítését azáltal, hogy lehetővé tenné a Bizottság tárgyalásaira és beruházásaira, valamint az érintett vállalkozások esetleges nyereségeire vonatkozó elemzést, illetve következtetések levonását, meg kell jegyezni, hogy a szóban forgó megállapodások érzékeny pénzügyi elemei semmilyen kapcsolatban nem állnak a Covid19 elleni oltóanyagok hatékonyságával vagy biztonságosságával. Ezenkívül, még ha feltételezzük is, hogy a 2–4., 12. és 13. dokumentumban kitakart kikötések szélesebb körű hozzáférhetővé tétele – a fenti 226. pontban megállapítottakhoz hasonlóan – ténylegesen lehetővé teszi az említett megállapodások megtárgyalásával, a közpénzek felhasználásával és az érintett vállalkozások nyereségével kapcsolatos következtetések levonását, a felperesek nem fejtik ki, hogy a nyilvánosság bizalmát mennyiben erősítené meg a kitakart információk hozzáférhetővé tétele, miközben azok hátrányosan érinthetik a folyamatban lévő vagy későbbi tárgyalásokat.
- 228 Negyedszer, mivel az érintett vállalkozások tagállamok általi kártalanítási mechanizmusa egyáltalán nem érinti az említett vállalkozások 85/374 irányelv alapján fennálló jogi felelősségének rendszerét, és ez az információ már a hozzáférés iránti első kérelem benyújtásának időpontjában köztudomású volt, ezzel kapcsolatban a felperesek nem fejtik ki, hogy a szóban forgó megállapodások megsértése, megszüntetése vagy felfüggesztése esetén – különösen a késedelmes vagy elmaradt szállításokkal kapcsolatban – az érintett vállalkozások szerződéses felelősségére vonatkozó kikötések hozzáférhetővé tétele hogyan növelné az oltóanyagokba vetett bizalmat, és hogyan segítené elő a félretájékoztatás elleni küzdelmet.
- 229 Végül, amint azt a Bizottság a megtámadott határozatban jelezte, igazgatási tevékenysége nem igényel ugyanolyan széles körű hozzáférést a dokumentumokhoz, mint valamely uniós intézmény jogalkotási tevékenysége (lásd analógia útján: 2010. június 29-i Bizottság kontra Technische Glaswerke Ilmenau ítélet, C-139/07 P, EU:C:2010:376, 60. pont; 2014. február 27-i Bizottság kontra EnBW ítélet, C-365/12 P, EU:C:2014:112, 91. pont).

- 230 Márpedig a jelen ügyben a szóban forgó megállapodások közigazgatási tevékenység körébe tartoznak.
- 231 E körülmények között a Bizottság nem alkalmazta tévesen a jogot, amikor a megtámadott határozat elfogadásának időpontjában az érintett vállalkozások kereskedelmi érdekeinek védelmével kapcsolatos kivételre hivatkozott, mindamellett hogy – amint az az 1049/2001 rendelet 4. cikkének (7) bekezdéséből kitűnik – ez a kivétel nem korlátlan ideig alkalmazandó, hanem csak addig érvényes, amíg e védelem a szóban forgó dokumentum tartalma alapján indokolt (lásd ebben az értelemben: 2010. január 26-i Internationaler Hilfsfonds kontra Bizottság ítélet, C-362/08 P, EU:C:2010:40, 56. és 57. pont).
- 232 Ebből következik, hogy a negyedik jogalapot mint megalapozatlant el kell utasítani.

E. Az ötödik, a Charta 42. cikkének és 52. cikke (3) bekezdésének, valamint az EJEE 10. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról

- 233 Ötödik jogalapjukkal a felperesek emlékeztetnek arra, hogy a Bizottság köteles figyelembe venni mind a véleménynyilvánítás szabadságához való, a Charta 11. cikkének (1) bekezdésében biztosított jogot, mind pedig a Charta 42. cikke által védett, a dokumentumokhoz való hozzáférés jogát. Azt kifogásolják, hogy a Bizottság nem vizsgálta meg, hogy a szóban forgó megállapodásokhoz biztosított, kizárólag részleges hozzáférés a Charta 11. cikkének (1) bekezdésében rögzített véleménynyilvánítás szabadságához való – az információk megismerésének szabadságát magában foglaló – joguk gyakorlásába való beavatkozásnak minősül-e, és ha igen, milyen mértékben, és ezáltal megsértette az említett Charta 52. cikkének (3) bekezdését és az EJEE 10. cikkének (1) bekezdését. A válaszban hozzátesszik, hogy a Bizottság azáltal, hogy nem tartotta tiszteletben a kereskedelmi érdekek védelmére vonatkozó kivétel korlátait, megsértette a Charta 42. cikkét is.
- 234 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 235 Egyrészt a Charta 42. cikkére vonatkozó, a válaszban felhozott állítás új és elfogadhatatlan az annak alátámasztására felhozott bármely érv hiányában, mindenesetre pedig megalapozatlan. Másrészt a dokumentumokhoz való hozzáférésnek a Charta 42. cikkében rögzített joga nem feltétlen, hanem a Charta 52. cikke (2) bekezdésének megfelelően a Szerződésekben meghatározott feltételek és korlátozások mellett gyakorolható. Következésképpen a Bizottság azzal, hogy az 1049/2001 rendelet 4. cikkében előírt kivételek alapján megtagadta a szóban forgó megállapodások bizonyos részeihez való hozzáférést, nem sértette meg a felperesek véleménynyilvánítási szabadságát.
- 236 A felperesek ötödik jogalapját úgy kell érteni, hogy az lényegében azt kifogásolja, hogy a Bizottság megsértette mind a Charta 11. cikkének (1) bekezdését, mind pedig 42. cikkét, mivel – amint az a jelen kereset alátámasztása érdekében hivatkozott többi jogalap vizsgálatából következik – a Bizottság nem vizsgálta meg kellőképpen, hogy a szóban forgó megállapodásokhoz való hozzáférés részleges megtagadása a dokumentumokhoz való hozzáféréshez való jogukba, valamint a véleménynyilvánítás és a tájékozódás szabadságába való beavatkozásnak minősülhet-e, és ha igen, milyen mértékben.

- 237 Meg kell jegyezni továbbá, hogy a felperesek nem terjesztenek elő konkrét érveket annak bizonyítására, hogy a hozzáférés részleges megtagadása konkrétan hogyan sérti az alapvető jogukat és szabadságaikat, hanem lényegében attól teszik függővé az ilyen jogsértés megállapítását, hogy a Törvényszék a korábban vizsgált jogalapoknak helyt ad-e.
- 238 E körülmények között a fenti 39–46., 151–171. és 182–188. pontban kifejtettekkel azonos okokból meg kell állapítani a Charta 11. cikke (1) bekezdésének és 42. cikkének megsértését a 4. és 7. dokumentumban szereplő „szándékos kötelelességszegés” és „minden észszerű erőfeszítés” kifejezések meghatározása, valamint az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötések, illetve a szóban forgó megállapodásokban szereplő, kártalanításra vonatkozó kikötések kitakarását illetően.
- 239 Ezzel szemben, mivel a felperesek a fenti 238. pontban említett érveken kívül nem terjesztettek elő a korábban megvizsgált első, második, harmadik és negyedik jogalapban előadottaktól független érvet az információkhoz való hozzáférés megtagadásának vitatása céljából, az ötödik jogalapot az ilyen információk tekintetében el kell utasítani.
- 240 A fenti megfontolásokra tekintettel az ötödik jogalapnak részben helyt kell adni.

F. A hatodik, az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkének azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban kitakart bizonyos olyan információkat, amelyeket korábban hozzáférhetővé tett

- 241 Hatodik jogalapjukkal a felperesek azt állítják, hogy a Bizottság megsértette az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkét azáltal, hogy a 7. és 11. dokumentumban kitakart bizonyos olyan információkat, amelyeket pedig az első kérelemre válaszul hozzáférhetővé tett. Álláspontjuk szerint a Bizottság a megerősítő kérelemre adott válaszban érvényesen nem tehet kevesebb információt hozzáférhetővé.
- 242 A Bizottság vitatja ezt az érvelést.
- 243 E tekintetben, anélkül hogy állást kellene foglalni abban a kérdésben, hogy a Bizottság a megerősítő kérelemre adott válaszban visszavonhatja-e az eredeti állásfoglalásában hozzáférhetővé tett bizonyos információkhoz való hozzáférést, elegendő megállapítani, hogy a jelen esetben nem állt szándékában visszavonni a 7. és 11. dokumentumban szereplő információkhoz való, az eredeti állásfoglalásában biztosított hozzáférést.
- 244 Egyrészt ugyanis a Bizottság valóban kitakart bizonyos, a 7. és 11. dokumentumban szereplő információkat, amelyeket pedig hozzáférhetővé tett az első kérelemre válaszul. A megtámadott határozat azonban egyáltalán nem tesz említést ilyen visszavonásról. Másrészt a Törvényszék előtt a Bizottság kifejezetten hivatkozott arra, hogy a felpereseknek nem fűződött érdekük ahhoz, hogy ilyen jogalapra hivatkozzanak, mivel „már jogszerűen hozzáférést kaptak a dokumentumok azon részeihez, amelyeket az első szakaszban hozzáférhetővé tettek”. Végül a Bizottság nem kérte a felpereseket arra, hogy töröljék a velük közölt adatokat.
- 245 E körülmények között meg kell állapítani, hogy a felperesek megőrizték a 7. és 11. dokumentumban szereplő bizonyos információkhoz való, az első kérelmükre válaszul kapott hozzáférést.
- 246 Következésképpen a hatodik jogalapot mint hatástalant el kell utasítani.

- 247 A fenti megfontolások összességére tekintettel a megtámadott határozatot meg kell semmisíteni abban a részében, amelyben az megtagadja először is az 1. dokumentumban szereplő „szándékos kötelességzegés” kifejezés, és a 4. és 7. dokumentumban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” kifejezés meghatározásához, másodsor az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez, harmadszor pedig a kártalanításra vonatkozó kikötésekhez való szélesebb körű hozzáférést.
- 248 Ennek keretében emlékeztetni kell arra, hogy a Törvényszéknek nem feladata, hogy átvegye a Bizottság szerepét, és megjelölje a dokumentumok azon részeit, amelyekhez teljes vagy részleges hozzáférést kellett volna biztosítani, mivel az e vonatkozásban a jelen ítéletben felsorolt okokat az intézmény köteles az ítélet végrehajtása során figyelembe venni (lásd ebben az értelemben: 2006. július 6-i Franchet és Byk kontra Bizottság ítélet, T-391/03 és T-70/04, EU:T:2006:190, 133. pont).

IV. A költségekről

- 249 Az eljárási szabályzat 134. cikkének (1) bekezdése alapján a Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. Mivel a Bizottság lényegében pervesztes lett, a felperesek kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (ötödik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék az Európai Bizottság 2022. február 15-i C(2022) 1038 final határozatát megsemmisíti abban a részében, amelyben a Bizottság az Európai Parlament, a Tanács és a Bizottság dokumentumaihoz való nyilvános hozzáférésről szóló, 2001. május 30-i 1049/2001/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet 4. cikke (2) bekezdésének első franciabekezdése alapján megtagadta egyrészt a Bizottság és az AstraZeneca között létrejött előzetes beszerzési megállapodásban szereplő „szándékos kötelességszegés” (wilful misconduct) kifejezés, és a Bizottság és az Pfizer-BioNTech között létrejött előzetes beszerzési megállapodásban, illetve a Bizottság és az Pfizer-BioNTech között létrejött beszerzési megállapodásban szereplő „minden észszerű erőfeszítés” (best reasonable efforts) kifejezés meghatározásához, másrészt az adományozásra és viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez, harmadrészt pedig a Bizottság és az érintett gyógyszeripari társaságok között a Covid19 elleni oltóanyagok beszerzésére vonatkozóan létrejött előzetes beszerzési megállapodásokban és beszerzési megállapodásokban foglalt, kártalanításra vonatkozó kikötésekhez való szélesebb körű hozzáférést.
- 2) A Törvényszék a keresetet az ezt meghaladó részében elutasítja.
- 3) A Törvényszék a Bizottságot kötelezi a költségek viselésére, ideértve a keresetlevél eredeti változatával kapcsolatos költségeket is.

Svenningsen

Mac Eochaidh

Martín y Pérez de Nanclares

Kihirdetve Luxembourgban, a 2024. július 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások

Tartalomjegyzék

I.	A jogvita előzményei	2
II.	A felek kérelmei	5
III.	A jogkérdésről	6
A.	A kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivételnek az említett kivétel hatálya alá nem tartozó információkra való téves alkalmazására, és e tekintetben az indokolási kötelezettség megsértésére, valamint az említett kivétel következtelen alkalmazására alapított, első jogalapról, illetve második jogalap első részéről	6
1.	Előzetes észrevételek	8
2.	A megtámadott határozatnak a fogalommeghatározások részleges kitakarásával kapcsolatos indokolásáról	10
B.	A kereskedelmi érdekek védelmével kapcsolatos kivétel alkalmazása igazolásának hiányára és az 1049/2001 rendelet amiatti megsértésére alapított második jogalapról, hogy a Bizottság nem tartotta magát a fent említett kivétel szigorú értelmezéséhez és alkalmazásához	12
1.	A gyártóüzemek elhelyezkedéséhez való hozzáférés megtagadásáról	12
2.	A szellemi tulajdonjogra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról	15
a)	A megtámadott határozat indokolásáról	15
b)	A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról	16
3.	Az előlegekre vagy előzetes fizetésekre vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról	17
a)	A megtámadott határozat indokolásáról	18
b)	A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról	20
4.	A felelősségre és a kártalanításra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról	22
a)	A megtámadott határozat indokolásáról	24
b)	A megtámadott határozat indokolásának megalapozottságáról	26
1)	A szerződéses felelősségre vonatkozó kikötésekről	26
2)	A kártalanításra vonatkozó kikötésekről	27
5.	A szállítási ütemtervekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról	30

6. Az adományokra és a viszonteladásra vonatkozó kikötésekhez való hozzáférés részleges megtagadásáról	31
7. A második jogalapra vonatkozó következtetés	32
C. A harmadik, az 1049/2001 rendeletnek e rendelet amiatti megsértését eredményező következtelen alkalmazására és a megfelelő ügyintézés elvének amiatti megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság nem ugyanolyan mértékben takarta ki az azonos jellegű kikötéseket vagy információkat	32
D. A negyedik, az 1049/2001 rendelet 4. cikke (2) bekezdésének amiatti megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság nem vette figyelembe a kért információk hozzáférhetővé tételét igazoló nyomós közérdeket	35
E. Az ötödik, a Charta 42. cikkének és 52. cikke (3) bekezdésének, valamint az EJEE 10. cikke (1) bekezdésének megsértésére alapított jogalapról	40
F. A hatodik, az 1049/2001 rendelet 7. és 8. cikkének azáltal történő megsértésére alapított jogalapról, hogy a Bizottság a megtámadott határozatban kítakart bizonyos olyan információkat, amelyeket korábban hozzáférhetővé tett	41
IV. A költségekről	42